

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Формування гілок влади

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і вечірнє засідання 4 серпня
На порядку денному сесії цього дня було два питання — про призначення та складання присяги суддями Конституційного Суду та надання згоди парламентом на призначення Прем'єр-міністром України Віктора Януковича.

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради Олександр Мороз повідомив про створення у парламенті міжфракційного депутатського об'єднання «За науку України». Головою цього об'єднання обрано народного депутата Юрія Каракаєва (Партія регіонів), співголовами — Володимира Сівковича (Партія регіонів) і Михайла Зубця (позафракційний).

(Закінчення на 2-й стор.).

фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Не тупцюєте на місці

Я не байдужа до «Голосу України». Передплачую його щорічно з перших днів виходу у світ. Особливо привертає увагу те, що газета не тупцює на місці: постійно оновлюється, наповнюється новим змістом, цікавими рубриками, такими як: «Парад порад», «Курінь», «Сус-пільство». Із задоволенням читаю «теми» Валентини Писанської.

Інформація з вашої газети мене рятує від ходіння по муках. Адже мені 86 років, і в основному про життя країни я довідуюсь із засобів масової інформації. Але диктори телебачення, та й радіо, часто-густо так швидко розповідають, що не завжди зрозумієш, про що і йдеться. А з газети про все можна довідатися, спокійно почитавши. Бажаю всьому колективу «Голосу України» подальших творчих успіхів!

В. СИЗЕВИЧ.

Київ.

■ НОВИНИ

Помирає більше, ніж народжується

У Запорізькій області цього року смертність удвічі перевищує народжуваність. Таку сумну статистику навели в прес-службі обласної державної адміністрації. У першому півріччі 2006 року на території регіону зафіксовано показник смертності, що вдвічі перевищує показник народжуваності — 17,69 на 1000 населення, повідомляє УНІАН. За інформацією прес-служби, основні причини передчасної смерті людей — хвороби органів кровообігу, злоякісні пухлини, нещасні випадки, а також травми і отруєння.

100 тисяч євро на родину

Представництво Європейської комісії в Україні виділило 100 тис. євро на реалізацію проекту «Право дитини на родину». Проект здійснює Християнський дитячий фонд. Це розробка і впровадження інноваційних технологій для забезпечення права дитини на родину, а також підтримка прав дітей, що перебувають під опікою держави, передає «УНІАН». Концепція моделі ба-

зується на бажанні допомогти сім'ям, у співробітництві із соціальними службами, підвищити рівень відповідальності за своїх дітей. Людям пропонують обговорити проблему, яка виникла в їхній родині, і спробувати спільно знайти потрібне рішення.

Проект, що почався у травні 2005 року, триватиме до травня 2007 року і буде зосереджуватися на проблемах дітей у Черкаській і Рівненській областях. Християнський дитячий фонд, що здійснює ініціативу «Право дитини на родину», є громадською нерелігійною організацією, яка діє в Україні з 1997 року.

Сама себе пограбувала

Касир одного із львівських ВАТ інсценувала своє пограбування на 86,63 тис. гривень. Про це сказано в повідомленні прес-центру Управління Міністерства внутрішніх справ у Львівській області. Як повідомило джерело в УМВС, 55-річна касирка Львівського міського молокозаводу заявила, що на неї напали просто на території заводу і забрали гроші. Нині вирішується питання про порушення кримінальної справи, повідомляють «Українські новини».

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

■ У зоні ізраїльсько-ліванського конфлікту очікується прибуття першої партії вояків миротворчого контингенту.

■ У Лазурному, що на Херсонщині, закінчиться художній

фестиваль для молоді «Лазурний берег-2006».

■ У місті Богуслав Київської області відбудеться культурно-мистецький фестиваль «Жива традиція».

КОРОТКО:

■ Білоруських військових мобілізували для збору врожаю («Інтерфакс-Україна»).

■ Як сказав керівник МЗС Грузії Гела Бежуашвілі, Тбілісі незадоволений миротворчою операцією в Абхазії, але дотримуватиметься усіх домовленостей («Інтерфакс-Україна»).

■ Як повідомили ЗМІ, голова Київської міськдержадміністрації Леонід Черновецький звільнив начальника управління культури

КМДА Биструшкіна («Інтерфакс-Україна»).

■ Новим начальником Київського військового гарнізону призначено Миколу Цицюрського («Інтерфакс-Україна»).

■ Міжнародна правозахисна організація «Freedom House» оприлюднила доповідь про розвиток демократії у світі.

■ Заарештовано 21-річного водія «Мітсубісі-Лансер», який збив на смерть 14-річну дівчинку в центрі Києва.

Наші богатирі — найсильніші!

фото агентства «Прес-КІТ».

У Києві біля арки Дружби народів відбувся фінал чемпіонату світу серед команд богатирів за звання «Найсильніша нація планети». Змагалися команди Великої Британії, Ісландії, Литви, Польщі, Росії, Фінляндії, США та України.

Чемпіонський титул здобули спортсмени України. Друге місце у команди Литви, третє — у богатирів США.

В. о. міністра економіки України
Арсеній ЯЦЕНЮК: «Держава бере під чіткий контроль усі газові потоки» (УНІАН)

Гірники Макіївки ініціюють проведення мітингів і акцій протесту проти знищення шахт Донбасу («Інтерфакс-Україна»)

■ У НОМЕР

Права опозиції — на аркуш Регламенту

Президент України Віктор Ющенко зробить усе, щоб права опозиції було дотримано. Про це він заявив в інтерв'ю провідним українським телевізійним каналам. Глава держави уточнив, що йдеться про закон про опозицію, а також про необхідність відповідних змін до Регламенту Верховної Ради.

«Я був в опозиції», — нагадав журналістам своє політичне минуле глава держави. «І я тоді не знав телебачення кілька років. Я забув дорогу на телебачення! Коли ми, як опозиція і як найбільша фракція в парламенті, говорили про формування там порядку денного, то потрапити в нього, закріпити там ініціативи опозиції було неможливо», — резюмував він. Тому нині, на його переконання, всі політичні сили повинні покласти права опозиції «на аркуш Регламенту Верховної Ради, закону, і з цим в Україні буде все вирішено».

Глава держави наголосив, що політичні сили, які підписали Універсал національної єдності, взяли на себе обов'язок із формування нормальних умов діяльності опозиції. Водночас Президент, як передає його прес-служба, підкреслив: «Повірте, я в опозиції нічого не вбачаю загрозливого чи неприємного».

На його переконання, вона сама має розуміти, що повинна мати конструктивну спрямованість: «Я думаю, що це — вулиця з двостороннім рухом».

■ ПРИВІТАННЯ

Нестримний пошук великої істини

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз привітав художнього керівника — директора Київського академічного театру драми і комедії на Лівому березі Дніпра, народного артиста України і Росії, професора Едуарда Митицького з 75-річним ювілеєм.

«Для різних поколінь прихильників театрального мистецтва в Україні Ваше ім'я завжди буде пов'язане з нестримним пошуком великої істини життя і філософської сутності самого театру, тяжінням до творчого експерименту і наполегливим намаганням, незважаючи на зміну часів і смаків, досліджувати найголовніше — глибину людської душі і займатися в мистецтві «людинознавством», — йдеться у вітанні.

Олександр Мороз відзначив: «Саме глибинним розкриттям величних проблем буття Ви започаткували своє мистецьке кредо у легендарній виставі «Варшавська мелодія», саме таким режисером-філософом Ви виступаєте у виплеканому Вами Театрі драми і комедії на Лівому березі Дніпра, де ось вже майже три десятиліття опікується його творчою програмою, формуванням власного бачення світу, визначенням вірного курсу на майбутнє».

«Театру під Вашим мудрим керівництвом вдається зберігати своє неповторне мистецьке обличчя, по-новому дивитись на старі проблеми, проводити глибинні дослідження вічних людських цінностей з позицій справжньої людяності, правди і гуманізму», — підкреслив спікер парламенту.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз щиро побажав ювілярові міцного здоров'я, добра і щастя, святогового настрою, нового злету творчих сил і вагомих здобутків в ім'я розквіту культури і духовності в Україні.

Інформаційне управління Верховної Ради України.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

«Ромашки» сховують

Спеціальна комісія, до якої ввійшли деякі депутати Херсонської міської ради, розбиратиметься з гральними автоматами.

Питання не раз порушувалося депутатами минулого скликання і місцевими мас-медіа. Але, незважаючи ні на що, «ромашки», мов гриби після дощу, продовжували «плідитися» в найдоступніших місцях обласного центру.

І ось нарешті з ініціативи депутата Сергія Кириченка рада прийняла рішення. За гральний бізнес рекомендовано взятися міліції, податківцям і перевірити діяльність підприємців, у чийх руках перебувають гральні автомати.

Для останніх пропонувано виділити спеціальні місця, куди буде обмежено доступ неповнолітнім. До того ж депутати простежать, щоб це не були комунальні приміщення.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Ціни на електроенергію для населення України з 1 вересня зростуть на 25 відсотків («Інтерфакс-Україна»)

Двері до коаліції відчинено всім

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Вечірнє засідання 3 серпня

На початку пленарного засідання глава парламенту Олександр Мороз повідомив про рішення фракції БЮТ виключити зі свого складу народних депутатів Олександра Борзих, Володимира Зубика, Михайла Зубця і Володимира Толстенка, котрі ввійшли до складу парламентської коаліції. Можливо, ці та інші народні обранці згодом сформують у парламенті групу позафракційних — Голова Верховної Ради доручив регламентному комітетові вивчити це питання.

Хоча розгляд подання Президента України про призначення Віктора Януковича Прем'єр-міністром було перенесено, останні політичні події та майбутнє переформатування парламентської коаліції змусили депутатів дещо перекроїти Регламент Верховної Ради. Згідно з ухваленими змінами у разі укладання нової коаліційної угоди попередньо внесені пропозиції з кадрових призначень не вважаються

відкликаними. Тобто попереднє рішення коаліції про висунення на посаду прем'єра лідера регіоналів Віктора Януковича залишається в силі й після переформатування парламентської коаліції. Крім цього, згідно зі схваленими змінами до Регламенту, якщо депутатська фракція, що не є учасником коаліції, виявила бажання стати її учасником на умовах, відмінних від викладених у коаліційній угоді, за згодою коаліції

всі її учасники укладають новий текст коаліційної угоди. А головуючий не пізніше як через чотири дні після приєднання депутатської фракції до коаліції, виходу депутатської фракції з коаліції чи включення до неї, або укладання коаліції в новому складі, нового тексту коаліційної угоди, робить про це повідомлення на пленарному засіданні.

Комуністи стверджували, що такі зміни, мовляв, спеціально «підганяють» під фракцію «Наша Україна», котра має намір приєднатися до парламентської коаліції. Однак депутат Микола Оніщук наголосив: такі явища, як коаліція, її формування та реорганізація, для української правової системи ще нові. Тож цілком природно, що зараз бачимо певні недоли-

ки, які й треба виправити.

Депутати також схвалили зміни до Закону «Про Конституційний Суд України» (252 — «за»), підкоригувавши норму за якою судді КС мали бути приведені до присяги не пізніш як через місяць після їх обрання. Адже судді КС, призначені Президентом України та з'їздом суддів, уже давно не можуть приступити до виконання своїх обов'язків — їх було обрано ще до парламентських виборів. Тож у тривалій дискусії, чи може Верховна Рада майже через півроку привести до присяги тих суддів, яких уже призначено за квотою глави держави та з'їзду суддів, чи слід обирати нових, нарешті поставлено крапку.

Юліана ШЕВЧУК.

Формування гілок влади

Ранкове і вечірнє засідання 4 серпня (Початок на 1-й стор.).

Після кількох технічних перерв Верховна Рада розпочала розгляд кандидатур на посади суддів Конституційного Суду за квотою парламенту. За словами голови Комітету Верховної Ради з питань правової політики Євгена Кушнарєва, комітет розглянув 11 кандидатур на посади суддів Конституційного Суду, внесених головою Верховної Ради. Це — досвідчені юристи і фахівці в галузі конституційного права: Галина Балюк, Тамара Кудлай, Марія Маркуш, Анжела Стрижевська, Іван Пижик, Петро Стецюк, Петро Головин, Михайло Колос, Микола Мороз, Микола Шелест, В'ячеслав Кучеренко. У профільного комітету не виникло жодних запитань до претендентів, тож комітет рекомендував парламенту розглянути усі 11 кандидатур. Шляхом таємного голосування бюлетенями (на знімку) із них мало бути обрано п'ятеро суддів Конституційного Суду.

Під час обговорення Степан Бульба закликав народних депутатів підтримати ті кандидатури на посаду суддів Конституційного Суду, які не допустять ревізії політичної реформи. Володимир Ландик (Партія регіонів) сказав, що «не

хотів би, щоб методи роботи Печерського суду стали методами роботи Суду Конституційного». Руслан Князевич («Наша Україна») вважає, що суддями Конституційного Суду потрібно обирати визначених фахівців з конституційного права, котрі своєю попередньою діяльністю довели свою незаангажованість.

Далі Верховна Рада розглянула та ухвалила 274 голосами зміни до Закону «Про Конституційний Суд». За словами автора законопроекту Василя Цушка, передбача-

ється, що Конституційний Суд не матиме права робити ревізію внесених до Конституції змін, які набрали чинності.

Учора депутати вітали з днем народження регіонала Віталія Хоментинника, котрому виповнилося 30 років, та лідера партії промисловців та підприємців України Анатолія Кінаха.

Після перерви, пов'язаної з проведенням таємного голосування про призначення суддів Конституційного Суду, голова лічильної комісії Верховної Ради Ярослав Сухий оголосив його результати. В голосуванні взяли участь 352 народні депутати. Суддями Конституційного Суду призначено Анатолія Головіна, Михайла Колоса, Марію Маркуш та В'ячеслава Овчаренка. Кандидатура п'ятого судді не набрала потрібної кількості голосів. У зв'язку з цим Голова Верховної Ради Олександр Мороз запропонував призначити суддею Конституційного Суду Петра Стецюка. Одразу після цього відбулося повторне таємне голосування на призначення судді Конституційного Суду.

Юліана ШЕВЧУК,
Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Конституційний Суд України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Підпункт 1 пункту 3 розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Конституційний Суд України» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 49, ст. 272) після слів «закони України» доповнити словами «крім законів України про внесення змін до Конституції України, які набрали чинності».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Віктор ЮЩЕНКО.

Київ, 4 серпня 2006 року.
№ 79-В.

Анатолій Грицюк: «Ми завжди трудилися для людей»

■ ХТО Є ХТО

Із досьє «Голосу України»:

Анатолій ГРИЦЮК народився 2 січня 1955 року в селі Домашів Ківерцівського району. В 1974 році закінчив Горохівський сільгосптехнікум, а в 1983-му — Львівський сільськогосподарський інститут. Вчений-агроном. Працював заступником голови та головою колгоспу «Правда» Ківерцівського району, заступником начальника інспекції по заготівлях і якості сільськогосподарської продукції Волинської облдержадміністрації. З квітня 1998-го по березень 2005 року — голова Ківерцівської районної ради, а з березня 2005-го по травень 2006 року — голова Ківерцівської райдержадміністрації. 12 травня цього року обраний головою Волинської обласної ради. Одружений. Має трьох дорослих дітей. Проживає в селі Жидичин Ківерцівського району. Член партії ВО «Батьківщина».

— Анатолію Петровичу, перше пленарне засідання сесії, на якій вас обирали головою обласної ради, затягнулося майже на одинадцять годин. Хоч як дивно, головними вашими опонентами були соратники по помаранчевій коаліції — депутати від «Нашої України», а найактивнішим з них — голова облдержадміністрації Володимир Бондар. Протириччя між гілками влади ніколи не йдуть на користь загальній справі. Тож, які у вас нині стосунки з головою ОДА?

— Це було викликано тим, що з двох кандидатур на посаду голови одна була від блоку Юлії Тимошенко, а друга — від «Нашої України». І у Володимира Бондара було право, як депутата від блоку «Наша Україна», відстоювати кандидатуру, висунуту на їхній партійній конференції. Скажу чесно, думав, що наберу більше го-

лосів, бо мали підтримати й соціалісти. Але, на жаль, цього не сталося. Стосовно Володимира Нальковича, то після оголошення результатів голосування він першим мене привітав з обранням головою облради і публічно запросив до конструктивної співпраці. Знаходимо з ним порозуміння. А з Бондарем окрім проблем на Волині нам нема чого ділити.

— Із 80 депутатів обласної ради 37 є мешканцями Луцька і Луцького району. Водночас Іваничівський, Локачинський, Любешівський і Рожищенський райони не мають у ній жодного свого представника. Ще три райони мають в облradі по одному депутату. Чи не станеться так, що інтереси цих районів враховуватимуть менше?

— У нашій фракції, яка об'єднує сорок депутатів, відбулося регіональне прикріплення депутатів. Їх деле-

гували до обласної ради саме районні партійні організації. Можливо, вони сьогодні не проживають в тій чи іншій місцевості, але мають там родинні корені. Вважаю, тут не переривається цей ланцюг: область — район. Так само вчинили в інших партіях. Якщо в Любомлі є проблема з лікарнею, а у Володимирі-Волинському з перекриттям школи для глухих дітей, то про них, повірте, знають усі депутати обласної ради.

— На Волині одна з найнижчих в Україні заробітна плата, водночас в області високий рівень безробіття. Що планує зробити облрада для поліпшення життя людей?

— Погоджуюся, що на тлі загальноукраїнського показника заробітна плата на Волині надто низька. Хоча в багатьох галузях промисловості, будівництві вона вже сягає загальнодержавного рівня. Найбільше проблем маємо в сільському господарстві, хоча вже спостерігається тенденція до збільшення доходів у працівників аграрного сектору.

— Але ж в інших областях теж є сільське населення?

— У нас його питомо вага становить 47 відсотків. І коли сьогодні брати статистичні дані, то в окремих районах заробітна плата в сільському господарстві — 150—160 гривень на місяць. До того ж не завжди вона вчасно виплачується. Ми обговорюємо ці питання в депутатських комісіях і розробляємо шляхи виходу з цієї складної ситуації.

Стосовно проблеми безробіття, то за шість місяців цього року його рівень в області становить 3,85 відсотка, а торік цей показник був 4,8. Тобто, порівняно з 2005

роком, простежуються позитивні тенденції. За попередніми підрахунками, цього року на селі буде створено 11 900 робочих місць.

— В агропромисловому комплексі дедалі більше переваг надається малотрудозатратним культурам, зокрема зерновим. Можливо, варто відроджувати на Волині традиційні льонарство, хмелярство, розвивати м'ясне скотарство, садівництво?

— Ми плануємо розглянути на сесії обласної ради питання про ситуацію в агропромисловому комплексі області. Розділяю думку, що в нас геть занедбані такі галузі, як льонарство, картоплярство, овочівництво, плодоягідництво. Проте маємо тут і певні позитивні зрушення. В Горохівському, Володимир-Волинському районах фермери вже починають займатися вирощуванням полуниць, у Горохівському, Ковельському, Луцькому районах відроджується хмелярство. Це перспективна галузь. До речі, сьогодні такі галузі, як садівництво, ягідництво, хмелярство, м'ясне скотарство, фінансово підтримуються державою. Вважаю, що у таких колись традиційно льонарських районах, як Ківерцівський, Рожищенський, Любешівський, Любомльський, Маневийський, Камінь-Каширський, слід вирощувати цю технічну культуру і в колективних, і в індивідуальних господарствах. Хочемо стимулювати з обласного бюджету розвиток цих трудозатратних галузей. Це дасть змогу задіяти сільське населення, яке найбільше страждає від безробіття.

На жаль, нашим селянам часто бракує ініціативи.

Пам'ятаю, до нас в Ківерцівський район приїздив польський фермер з наміром допомогти 4—5 господарям закласти по гектару ягідників, гарантуючи при цьому збут продукції. Чотирьох фермерів узяв, які їздили, цікавилися, були учасниками семінару, а потім чомусь не прийняли пропозицій свого польського колеги. Скажу так: сьогодні на селі, хто хоче, той дає собі раду — займається або молоком, або цукровими буряками, або картоплею. Знаходить такий оптимальний варіант, щоб сім'я мала роботу, достаток. А хто працює спустивши рукава, той завжди має проблеми.

— Волинь — край лісистий. Під борами і дібровами зайнято майже третину її території. Водночас на паливо деревина використовується мало. Не на повну потужність, через проблеми зі збутом, працюють обидва торфобрикетні заводи, а тисячі тонн соломи спалюють просто на полі. При цьому всі прагнуть мати газ. Чи не варто нам більше займатися альтернативними джерелами енергетики?

— Ми надаємо перевагу місцевим видам палива. Націлюємо керівників районів, щоб зараз заготовляли брикети, дрова. До того ж процент газифікації окремих районів залишається невисоким: 20—40 відсотків, а в Маневийському, Любомльському, Шацькому його взагалі немає. Останні, між іншим, мають високий процент заліснення. На базі Маневийського і Рожищенського районів провели виїзні семінари, де показували, яку конкретну вигоду дає заміна малоефективних котлів.

— Наступної зими як ніколи гостро стоятиме питання економії усіх видів палива і, передусім, газу.

— На початку вересня плануємо розглянути на сесії питання про впровадження енергозберігаючих заходів. Перед цим на засіданнях постійних комісій проаналізуємо, як реалізуються енергозберіжні програми в районах і містах. Зокрема, за рахунок бюджетів усіх рівнів в області заплановано виконати енергозберігаючих заходів на 28 мільйонів гривень, або вдвічі більше, ніж 2005 року. Ці кошти підуть на заміну малоефективних котлів, теплотрас, які сьогодні частогусто гріють землю, утеплення будинків. У квартирах буде встановлено дев'ять тисяч газових лічильників. Цього року ми вже скоротимо витрати газу на 5 відсотків, що є дуже непоганим показником.

— Люди, на жаль, нині мало довіряють владі. Як ви плануєте змінити їх думку?

— Є певне розчарування в центральних органах влади, їхніх непослідовних діях. А до нас, місцевої влади, я вважаю, довіра є. Сьогодні люди не лише порушують свої побутові питання, а й приходять з багатьма пропозиціями стосовно вдосконалення виробництва, збереження природних багатств, пропонують розпочати в певних регіонах розробку надр. Тим часом чотири роки тому вони переважно зверталися із земельних питань, заробітної плати, грубої та байдужості в державних установах. Ми намагаємося вирішувати їхні питання, впливати на ті чи інші органи, щоб покращити життя наших виборців. Отож головне, щоб розібралися з проблемами на рівні Києва, а ми тут завжди трудилися і будемо трудитися для людей.

Інтерв'ю взяв
Микола ЯКИМЕНКО.
Фото автора.

ПОСТАНОВА Верховної Ради України Про відзначення 120-ї річниці з дня народження видатного українського театрального діяча Леся Курбаса

25 лютого 2007 року виповнюється 120 років з дня народження видатного театального діяча, ідейного провідника новаторського театру «Березіль», одного з найяскравіших представників «українського розстріляного відродження» — Леся Курбаса.

Враховуючи значний внесок Леся Курбаса у світове та вітчизняне театральне мистецтво, Верховна Рада України постановляє:

І. Провести в лютому 2007 року в Києві у приміщенні Національного академічного театру опери та балету України імені Т. Г. Шевченка урочисті збори з нагоди 120-ї річниці з дня народження Леся Курбаса за участю представників органів державної влади, громадських організацій, творчої інтелігенції та гостей України.

ІІ. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

1. У двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки і проведення заходів щодо відзначення 120-ї річниці з дня народження Леся Курбаса (далі — організаційний комітет).

2. У місячний термін після утворення організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 120-ї річниці з дня народження Леся Курбаса.

3. Внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 12 грудня 1994 року № 823 «Про створення Державного центру театального мистецтва та заснування премії імені Леся Курбаса», збільшивши розмір премії імені Леся Курбаса та встановивши її щорічне присудження.

4. Доручити Державному управлінню справами забезпечити в межах повноважень проведення в Українському культурному центрі у Москві урочистого заходу, присвяченого 120-річчю з дня народження Леся Курбаса.

5. Доручити Міністерству культури і туризму України:

1) порушити клопотання перед Президентом України про надання Державному центру театального мистецтва імені Леся Курбаса статусу національного;

2) встановити щорічні стипендії імені Леся Курбаса для кращих студентів вищих театральних навчальних закладів України.

6. Доручити Державному комітету телебачення і радіомовлення України:

1) забезпечити видання наукової, науково-популярної та художньої літератури про життя і діяльність Леся Курбаса;

2) організувати створення кінофільму та циклу тематичних теле- і радіопередач, присвячених життєвому і творчому шляху Леся Курбаса, та забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 120-річчя з дня народження Леся Курбаса.

7. Доручити Міністерству транспорту та зв'язку України забезпечити випуск поштових конвертів і марок із зображенням Леся Курбаса.

8. Забезпечити врахування коштів, необхідних для проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 120-ї річниці з дня народження Леся Курбаса, у проекті Закону України про Державний бюджет України на 2007 рік.

ІІІ. Рекомендувати Національному банку України здійснити у встановленому порядку випуск ювілейної монети серії «Видатні діячі України» із зображенням Леся Курбаса.

ІV. Рекомендувати Київській міській раді розглянути та вирішити у встановленому порядку питання про надання одній з вулиць Києва імені Леся Курбаса.

V. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ

м. Київ, 28 липня 2006 року
№ 53-V.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Києві відбулася презентація загальноукраїнського видавничого проекту «Кращі платники податків України».

На знімку: президент ВГО «Асоціація платників податків України» Сергій Бичков (праворуч) вручає диплом «Кращий платник податків» директору ПП «Восход» (Дніпропетровськ) Олександрові Павлушину та головному бухгалтеру цього підприємства Людмилі Павлушиній.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання

Верховна Рада України постановляє: 2005 року у м. Нью-Йорку, ратифікувати. Факультативний протокол до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання, підписаний від імені України 23 вересня

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 21 липня 2006 року.
№ 22-V.

Уряд позбавив «Укроборонлізинг» повноважень з реалізації на внутрішньому ринку майна Збройних Сил («Інтерфакс-Україна»)

■ У НОМЕР

Дістали «однорукі бандити»

Хмельницька область. Відтепер на вулицях Кам'янця-Подільського заборонено встановлювати ігрові автомати. На обіцянку реклами за мить стати мільйонером — купується чимало перехожих, у тому числі неповнолітні діти. Одна бабуся з приміського села, яка продавала на ринку овочі та молочні продукти, спокусила на легкі гроші та програла за тиждень зароблені та позичені 2600 гривень. А мріяла здобути для онуків солідну суму. Раніше влада відслідковувала лише сплату податків власниками таких іграшок. Але справжнє їх засилля, соціальне напруження в громаді, масові скарги, особливо щодо розташування у людних місцях, змусили переглянути дозволи. Зокрема, складено понад 30 протоколів про незаконну діяльність. Тим часом власники начебто закрили свій бізнес у самому центрі міста, але «забавок» не прибирають, хочуть, вочевидь, перечекати бурю.

Віра ШПИЛЬОВА.

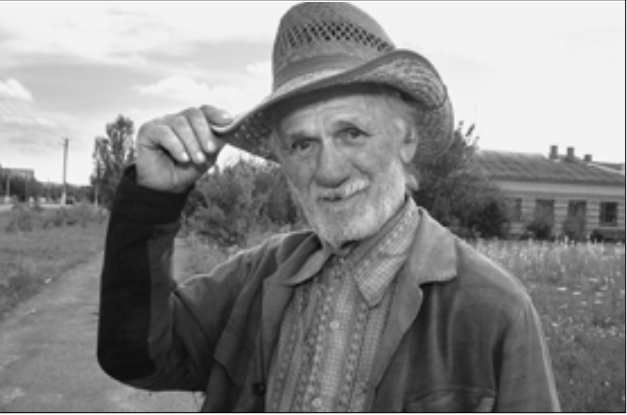
Приватним ЖЕКам не платитимуть квартплату

Херсон. Житлово-експлуатаційні контори, які в місті переведено в приватні установи, відтепер не отримуватимуть з мешканців квартплату. Уперте протистояння та опір приватних експлуатаційників, котрий не могли осилити депутати минулого скликання, зрештою подолано. Ініціатором нової системи розрахунків виступила депутатська група «Громадський контроль». Для приймання платежів у місті створять Службу єдиного замовника. Тепер, як вважає лідер «Громадського контролю» Сергій Кириченко, стане прозорим увесь бюджет квартплати, буде забезпечено контроль за витратами, а головне, зникне монополія і з'явиться конкуренція між експлуатаційними службами у боротьбі за замовника тих чи тих послуг.

Алла БРУСИЛОВА.

У діда Петра мед, як золото

Київська область. До гвардії сержанта запасу, пенсіонера Петра Ільковича Єременка, який проживає в селі Сезенків Баришівського району, дедалі частіше йдуть по бурштиновий мед. Кажуть, що якість його продукту — відмінна. Діда Петра і його мед тут знають давно. У 1945 році Петро Ількович закінчив війну в Австрії. Працював у колгоспі водієм. Уже 15 років — на пенсії.

— Залишився сам, — каже Петро Ількович. — Діти живуть у Києві, але на вихідні приїжджають провідати й допомогти по господарству. Продав корову-годувальницю, залишилися тільки курочки та любими бджоли. Біля 20 вуликів клопочуся з ранку до вечора. Доки є бджілки, і я живу.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

Молодильне колесо для ГЕС

Дніпропетровська область. Гігантське, майже 10-метрове робоче колесо з лопатями четвертого гідроагрегату невдовзі запрацює на Дніпродзержинській ГЕС. Його виготовили харківські турбінобудівники з ВАТ «Турбоатом». Унікальне колесо-попередник (таких аналогів немає на жодній з вітчизняних гідроелектростанцій) відпрацювало понад 40 років і пішло «у відставку». Найближчим часом фахівці з ВАТ «Дніпроспецгідроенергомонтаж» проведитимуть монтажні та випробувальні роботи нового гідроганта за надскладними спецпрограмами. Оновлений гідроагрегат збільшить потужність Дніпродзержинської ГЕС до 10 МВт. Фінансує реконструкцію ГЕС Світовий банк за програмою пільгового кредитування з метою реабілітації української гідроенергетики.

Михайло СКОРИК.

У Євпаторії пограбували Олександру КУЖЕЛЬ, яка проводила «круглий стіл» (УНІАН)

Військкомати скорочують та реформують, як і всю армію

Військові комісаріати — частина Збройних Сил України. Наша армія оптимізується і згодом перейде на контрактну основу. Отже, їй уже не потрібні військкомати радянських часів, які займалися тотальною мобілізацією на строкову службу. Тому Мініборони переформатовує їх відповідно до сучасних вимог.

— Реформування військових комісаріатів є лише маленькою складовою комплексу заходів, що мають бути виконані згідно з Державною програмою розвитку Збройних Сил на 2006—2011 роки, — сказав начальник Головного управління оборонного планування Генерального штабу ЗС України генерал-лейтенант Євген Шелест.

Уся ця оптимізація обумовлена новими завданнями, що постали перед військкоматами, та, звісно, фінансуванням. У Міністерстві оборони військовий бюджет називають бюджетом проїдання. Більш як 80 відсотків йде, власне, на утримання армії. На відновлення та модернізацію техніки, на утилізацію надлишкових озброєнь, вирішення назрілих соціальних проблем грошей катастрофічно бракує.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

Генерал-лейтенант Шелест каже, що штат військкоматів дуже роздутий. Це понад 12 тисяч осіб. Там працює половина офіцерів, які не мають досвіду служби у військах. Подекуди посаду військового комісара посідають капітани та майори.

Усі ці недоліки військове відомство має намір ліквідувати вже найближчим часом. Нинішнього року під скорочення підпадають дві тисячі

працівників військкоматів. Звісно, серед них чимало незадоволених такими діями керівництва Мініборони. Проте в. о. міністра оборони Анатолій Гриценко не збирається відмовлятися від проведення нової кадрової політики. Віднині всі посади районних військових комісарів займатимуть лише підполковники. Впроваджено систему їх ротатії: назначатимуть офіцерів із достатнім досвідом. У но-

вих структурах комісаріатів з'явиться більше контрактників. Вони мають пропагувати та рекламувати серед населення службу за контрактом. За словами Євгена Шелеста, до кінця 2011 року особовий склад військових комісаріатів скоротиться майже вдвічі.

Ольга ВІТЕР.

На знімку: на Київському міському збірному пункті — відправлення до війська.

■ ЦИФРА

137 мільйонів гривень

Стільки виручено від продажу 12 гектарів землі несільськогосподарського призначення на восьми аукціонах, проведених в Одесі з листопада 2005 року. Як заявила «Голосу України» начальник управління земельних ресурсів Одеської міської ради Ірина Коврижних, ці кошти буде спрямовано на розвиток житлово-комунального господарства міста і виконання соціальних програм.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Лучан — під холодний душ

З серпня подачу гарячої води житлово-му сектору так і не поновили. А все через заборгованість за використану теплову енергію, яка в обласному центрі становить майже 11 млн. гривень, у тому числі в населення — 9,7 млн.

За словами директора державного комунального підприємства «Луцьктепло» Анатолія Лучка, без приведення цін за підігрів води у відповідність зі зростаю вартістю газу його відомство щоденно матиме 45 тисяч гривень збитків. Міська рада не поспішає вирішувати цю проблему. Сьогодні йдеться про те, щоб гаряча вода у кранах лучан з'явилася принаймні з початком опалювального сезону. Саме таке завдання перед комунальниками міста поставив голова Волинської облдержадміністрації Володимир Бондар, який украй негативно оцінив діяльність високопосадовців міста. Крім проблем з теплопостачанням, зазначив Володимир Бондар, у Луцьку стали гірше прибирати прибудинкові території, вивозити сміття, ремонтувати дороги.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Обережно: зернові паразити!

На хлібному ринку працюють фіктивні фірми, які скуповують збіжжя, забуваючи при цьому розраховуватися за нього. Так, «компанія» з шести мешканців Чернігівської області займалася тим, що через низку фіктивних організацій уклала угоди із сільгоспідприємствами області та отримала безоплатно майже 390 тонн зерна. Збитки для ошуканих господарств, за інформацією заступника начальника Департаменту Державної служби боротьби з економічною злочинністю Івана Усенка, перевищують 650 тисяч гривень.

Нерідко у кримінальну хроніку потрапляють посадовці зернозберігаючих підприємств. На Одещині порушено карну справу проти арбітражного керу-

ючого одного з акціонерних товариств, який привласнив 3370 тонн пшениці, що зберігалася на комбінаті й належала на правах спільної власності великобританській компанії та фермерському господарству. Завдані збитки сягають 1,7 мільйона гривень.

А у поле зору дніпропетровських правоохоронців потрапили посадовці одного з дочірніх підприємств ДАК «Хліб України». Вони без дозволу зазначеної компанії уклали договір з одним ТОВ на придбання 130 тонн пшениці, розрахувалися бюджетними коштами, та й понині зерна не отримали. Державі завдано збитків на суму понад 156 тисяч гривень.

Валерій ДРУЖЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

У Львові на заправній станції зрідженого газу великий попит на пальне. У зв'язку з підвищенням цін на бензин досить багато автомобілістів у пошуках економії встановлюють на своїх машинах газобалонні пристрої.

Фото Віталія ГРАБАРА (УНІАН).

Сезон весільних отруєнь

Як повідомили в Міністерстві з питань надзвичайних ситуацій, *до інфекційного відділення Мостиської центральної районної лікарні з попереднім діагнозом «гастроентероколіт» було госпіталізовано ще трьох осіб, у тому числі дитину 2005 року народження.* Усі вони отруїлися, як уже писав «Голос України», на весіллі в с. Гусаків, що у Львівській області. Потерпілі із сіл Новосілки, Гусакив і Хоросниця, *передає «УНІАН».* За словами лікарів, стан госпіталізованих середнього ступеня тяжкості. Попередня причина отруєння — вживання неякісних продуктів харчування. Усього в застіллі брали участь 120 чоловік.

Контрафакт реалізовували по всій країні

У Кіровограді викрито міні-завод із незаконного виробництва аудіо- і відеопрокції, а також компакт-дисків з використанням брендів 12 відомих зарубіжних торгових марок (TDK, SONY, SAMSUNG та ін.). Такий результат операції «Контрабанді — стоп», проведеної співробітниками Кіровоградського міськвідділу податкової міліції. Контрафакт виготовляв приватний підприємець удома із застосуванням сучасного обладнання, вартість якого перевищує 160 тисяч гривень. Ок-

рім цього, на місці злочину виявлено заготовки упаковок для різних касет, сировину для випуску відео вартістю близько 450 тисяч гривень, а також саму продукцію на суму понад 750 тисяч гривень. Нині встановлено, що виготовлене на міні-заводі великими партіями реалізовувалося по всій Україні, а також у спемагазині в Кіровограді. Загальна вартість вилученого майна перевищує півтора мільйона гривень. Ведеться слідство.

Олег БОНДАР.

■ ФОТОФАКТ

Катерининська церква (на знімку), збудована у 1715 році в пам'ять про чернігівських козаків—учасників взяття Азова, нині оточена партійними та церковними наметами. Протестанти-партійці та прихильники Московського патріархату вимагають від влади скасувати рішення про передачу приміщення колишнього музею козацькій православній громаді Чернігівської єпархії Київського патріархату.

Генплан для села

Архітектурно-містобудівна рада Одеської облдержадміністрації затвердила генеральний план розвитку оздоровчо-рекреаційної зони села Курортного, що в Білгород-Дністровському районі. Відновлення села, розташованого на березі морської затоки, розробив Київський НДІ «Діпромісто». Відповідно до плану, в Курортному побудують дитячий сад, фельдшерсько-акушерський пункт. Передбачається, що в селі, в якому проживає майже тисяча мешканців, зможуть відпочивати до десяти тисяч осіб, ще чотири тисячі знайдуть притулок у приватному секторі.

Вл. інф.

Ринок у гаражі

Працівники держслужби по боротьбі з організованою злочинністю встановили, що посадовці одного з міських гаражних кооперативів Хмельницька влаштували базар без відповідного рішення міськради безпосередньо на території кооперативу. Через це місцева казна зазнала майже півмільйона гривень збитків. Торговці протягом майже двох років не сплачували податки та ринкові збори. Тепер прокуратура з'ясовує, хто і скільки платив за базар у гаражах.

Ірина КОЗАК.

■ ФОТОФАКТ

ФОТО АНДРІЯ НЕСТЕРЕНКА

Пікетування посольства Ізраїлю у рамках акції проти агресії Ізраїлю у Лівані.

Ліван обстрілюють — гинуть ізраїльтяни

У Південному Лівані в н'ятниці внаслідок ракетного обстрілу загинули троє ізраїльських солдатів, двоє дістали поранення. Сталося це поблизу південно-ліванського населеного пункту Маркаба, повідомляє телеканал «Аль-Манар», який належить «Хезболлі». Бойовики також заявляють, що їм вдалося знищити танк ізраїльських ЗС.

У четвер ізраїльські військові знову, після нетривалого затишшя, завдали авіаударів по південному передмісті Бейрута. У відповідь бойовики «Хезболли» випустили по території Ізраїлю більш як 130 ракет, внаслідок чого загинули двоє ізраїльських військовос-

лужбовців і шестеро мирних жителів. Лідер «Хезболли» шейх Хасан Насралла також виступив із телезверненням і пригрозив Ізраїлю завдати ракетних ударів по Тель-Авіву в разі бомбардування центральної частини Бейрута. За його словами, повстанці готові битися до останнього подиху й останньої кулі. Зусилля ж світового співтовариства з врегулювання конфлікту поки що результатів не принесли, хоча і наблизилися до розв'язання кризи. США підтримали ідею негайного припинення вогню, чим прискорили обговорення відповідної резолюції Радбезу ООН. Вагається ще Франція.

У Маловодах води краще не пити

Біохімічний аналіз води в селі Маловоди показав, що у кожній третій криниці ця рідина непридатна для вживання через надмір хлору і пестицидів. Детонатором усіх цих явищ стала пожежа на стихійному складі отрутохімікатів, що сталася одного спекотного дня. Тут виявлено понад 20 тонн отрутохімікатів, у тому числі небезпечний і давно заборонений дуст. Про це заохоронення у селі мало хто пам'ятає, офіційно воно ніде не значилося. На цьому місті навіть посади-

ли кукурудзу, але посіви швидко вигоріли. Пожежу в ямі з отрутохімікатами вдалося погасити, проте згубна дія пестицидів таки далася взнаки: мешканці Маловодів скаржилися на сухість у роті, болі в горлі. Пестициди зібрали у мішки. Щоб їх утилізувати, потрібно 250 тисяч гривень. Нагадаю, що офіційно в області зберігається 125 тонн отрутохімікатів. Припускають, що у стихійних звалищах — не менше.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Як навчають в Ірані?

У Житомирському державному університеті імені Івана Франка кандидатську дисертацію захистив 39-річний іранець Аршин Ростамі. Син педагогів, він одинадцять років учителював в одній із середніх шкіл іранської столиці, будучи водночас експертом з питань освіти в міністерстві. Потім працював у Києві, де викладав перську мову. Порівняння педагогічних систем наших країн допомогло йому глибше розкрити становлення і розвиток народної освіти в Ірані — від її витоків у IX столітті до днів нинішніх. Члени спеціалізованої вченої ради порадили доповнити дисертацію, видати її як посібник. Ректор ЖДУ Петро Саух повідомив, що в університеті мають намір запровадити вивчення перської мови, викладати яку пропонують Аршину Ростамі.

Вероніка КАВУН.

Сержант, що учинив криваву розправу, був зразковим міліціонером

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

При здоровому глузді був міліціонер, що застрелив двох людей у Харківському метро і вкоротив собі життя пострілом у голову. Міліцейське начальство й сусіди характеризують колишнього сержанта винятково позитивно.

Як ми вже повідомляли, минулої середи на одній із станцій Харківського метрополітену сержант міліції Леонід Дьячков, з підрозділу з охорони метрополітену, пройшов інструктаж і мав вирушити для несення служби на іншу станцію. Але підійшов до своєї знайомої дівчини-касира, а через кілька хвилин пролунали фатальні постріли. Міліціонер убив її на робочому місці двома пострілами в голову.

Що було причиною такого драматичного розвитку подій — сказати складно. Стало відомо, що в сержанта з касиром був службовий роман. Але він закінчився з ініціативи дівчини. Очевидно, того фатального вечора чоловік намагався з'ясувати стосунки, але, напевно, якісь різкі слова так вивели його з рівноваги, що він утратив самовладання. Потерпілі під час цього інциденту брати Рижикови (одного вбито,

другий у важкому стані перебуває в лікарні невідкладної допомоги), за словами слідчого, жодного стосунку до любовного трикутника не мали — випадкові пасажир, що відгукнулися на заклик про допомогу. Пройшли 6 повз — були б живі.

В. о. начальника лінійного відділу МВС у Харківському метрополітені Микола Хусточкин каже, що того вечора особисто проводив інструктаж підлеглих. Поведінка Леоніда жодних підозр у нього не викликала. Той поводився, як завжди. Адміністрація метрополітену жодних коментарів не дає.

Микола КОСИЙ.

Харків.

■ СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

Пропажу з Ермітажу знайдено на смітнику

У Санкт-Петербурзі невідомий по телефону повідомив міліції, що одна зі зниклих з Ермітажу ікон знаходиться в сміттовому баці біля будинку на вулиці Рилєєва. Прибулі в зазначене місце оперативники знайшли ікону «Собор Усіх Святих» розміром 40х32 см. Ікону знайдено неподалік будинку, де розташований відділ з розслідування розкрадань культурних та історичних цінностей ГУВС. Розслідування кримінальної справи триває. Знайдену ікону передали на експертизу до Ермітажу.

КУБА

Почали озброюватися

Усі офіційні газети Куби розмістили матеріали, присвячені зміцненню обороноздатності й модернізації армії та озброєнь. Всією країною проводять мітинги на підтримку уряду і Рауля Кастро, 75-річного міністра оборони і брата кубинського лідера, котрому Фідель Кастро передав тимчасово усі найвищі посади. За повідомленнями кубинської преси, на оборонних підприємствах острова запроваджено авральні методи роботи. Діють також комітети захисту революції. Вони посилюють нічне патрулювання міст і селищ. Комітети є громадською організацією, відділення якої є в кожному кубинському будинку, у кожному сільськогосподарському кооперативі, на кожному заводі.

КОНГО

Розбився Ан-28

Під час посадки в аеропорту міста Букаву в Демократичній Республіці Конго розбився пасажирський літак радянської розробки «Ан-28», повідомив представник ООН. За попередніми даними, троє членів екіпажу були росіянами. У катастрофі загинули 17 осіб — 14 пасажирів і троє льотчиків. Літак належав місцевій авіакомпанії. Оскільки парк літаків у цій республіці дуже зношений, такі аварії, на жаль, тут не рідкість, а авіакомпаніям цієї країни заборонено літати до Європи.

СЛОВАЧЧИНА

Новий уряд

Парламент Словаччини затвердив склад нового коаліційного уряду на чолі із соціал-демократом, лідером партії «Смер» Робертом Фіцо. Рішення було прийнято 80 голосами проти 45. Фіцо має підтримку серед пенсіонерів, малозабезпечених громадян і безробітних. Президент країни Іван Гаспарович доручив Р. Фіцо сформувати коаліційний уряд 19 липня — після того, як його партія «Смер» перемогла на парламентських виборах, випередивши правоцентристів на чолі з экс-прем'єром М. Дзуриндою.

28 липня. Крим. Морські піхотинці допомагають у ліквідації наслідків злив у Білогірському районі.

29 липня. До Києва повернулась національна параолімпійська збірна України з футболу, яка перемогла на чемпіонаті Європи в Ірландії.

31 липня. Запоріжжя. Десятий Міжнародний фестиваль козацьких бойових та традиційних мистецтв «Спас на Хортиці».

30 липня. Симфонічний оркестр «Філармонія» під орудою Миколи Сукача виступає на фестивалі «Київські літні музичні вечори».

1 серпня. Івано-Франківська область. У Всеукраїнському конкурсі краси «Міс Буковель—2006» перемогла Інна Блажко з Миколаєва.

3 серпня. Голова Верховної Ради Олександр Мороз, Президент України Віктор Ющенко, в. о. Прем’єр-міністра Юрій Єхануров та лідери парламентських фракцій підписали Універсал національної єдності.

2 серпня. Київ. Біля Верховної Ради України прихильників Партії регіонів, з одного боку, та БЮТ і УНП — з другого розділив наряд ЗМОНу.

Петро СИМОНЕНКО:
ВЕЛИКИЙ ОБМАН УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Анатомія політичного і соціально-економічного занепаду України

III. УКРАЇНА
У ВЛАДІ ОЛІГАРХІВ
(Другий термін президентства
Кучми (1999—2004 рр.)
Як бачимо, **напередодні президентських виборів 1999 року для режиму Кучми склалася вкрай загрозлива ситуація**. У таких умовах для перемоги кандидата від влади недостатньо було власних ресурсів. Кучма звертається по допомогу до російського олігарха Березовського, котрий за його сприяння був 1998 року призначений виконавчим секретарем СНД. Тепер для Березовського настала черга відплатити «українському другу».

Для забезпечення необхідного результату вирішено було задіяти всі політичні зв'язки, всю пропагандистську міць режиму. Провладні політтехнологи розробили блокуючий варіант, спрямований на остаточний розрив єдності в лівому таборі. Для цього було створено так звану «канівську четвірку»: Марчук—Мороз—Ткаченко—Олійник.

Спрямованість цього об'єднання проглядалася чітко. Так, на одній із прес-конференцій за два місяці до президентських виборів Марчук відверто заявив, що «канівська четвірка» закрита для кандидата від комуністів.

Тактичний, інструментальний характер об'єднання доводить і те, що в остаточному підсумку «канівський четвірці» так і не вдалося визначитися з висунуттям єдиного кандидата. Вирішальне розкладнищке «слово» залишилося за Марчуком, який отримав за цю «спеоперацію» посаду секретаря РНБО. Але об'єднання лівих сил було зірвано.

Своєю негарною роль у тім, що українським лівим і цього разу не вдалося висунути єдиного кандидата, зіграв і Мороз. Вождистські амбіції, а можливо, і пряма змова із владою стали основною причиною його самостійної участі у виборах. Лише Ткаченко в останній момент підтримав кандидата-комуніста.

Перебуваючи під тиском величезної пропагандистської машини, борючись із тотальними фальсифікаціями і провокаціями з боку влади, не маючи підтримки з боку інших лівих сил, комуністам усе-таки вдалося домогтися виходу свого претендента у другий тур президентських виборів. За його підсумками, за кандидата від КПУ віддали свої голоси понад 10,6 млн. українських громадян (37,8 відсотка).

Отже, саме проблема СПУ та її лідера завжди була трагедією для лівого руху в Україні. Лівий курс міг би отримати вирішальну підтримку, якби не дивне ведення Морозом президентської кампанії 1994 року, якби не небажання СПУ об'єднати зусилля з комуністами на парламентських виборах 1998 року, якби не «канівська четвірка», що стала для соціалістів вдалою технологічною пасткою на президентських виборах 1999 року.

Кучма і його команда під час виборчої кампанії вміло скористалися «канівською четвіркою» для розвінчування амбіційних устремлінь Мороза і тим самим завдали нищівного удару єдності лівих сил. Крім того, Кучма і його команда вступили у змову з націоналістами для забезпечення собі перемоги в західних областях України.

Тотальні фальсифікації в період виборів, соціально-безвідповідальна політика режиму Кучми, стагнація національної економіки, що продовжується, призвели до остаточного розчарування громадян в інститутах державної влади. Суспільство практично цілком перестало довіряти державі і його представникам. Однак на процеси прийняття державних рішень і систему керування державою це не вплинуло. Поведінка влади практично не змінилася.

Одержавши досить сумнівну перемогу на президентських виборах, режим Кучми відповідно до попередніх домовленостей на посаду прем'єра запропонував ставленника США Ющенка. Це призначення покликане було продемонструвати «відновлення» влади і стати компромісом між представниками різних олігархічних груп. Розрахунок робився

на те, що це призначення стабілізує ситуацію у провладному середовищі і збалансує інтереси ПЕГ, що почали дедалі жорсткіше конкурувати між собою за державні преференції і вплив на прийняття управлінських рішень.

Режимові вдалося вирішити завдання «керованої» більшості в парламенті. Реалізуючи сценарій передвиборної змови, підконтрольні Кучмі депутати в січні 2000 року ввійшли в блок з представниками націоналістичних і олігархічних партій. Спільно вони і формують парламентську більшість.

Одним із перших актів новоявленого парламентського утворення став антиконституційний переворот — переобрання керівництва Верховної Ради України. З посади Голови Верховної Ради буде усунено представника лівих А. Ткаченка, а на його місце обрано відомого перевертня І. Плюща. Також був увільнений від своїх обов'язків Перший заступник Голови Верховної Ради А. Мартинюк, другий секретар ЦК КПУ.

Так із реальних переможців парламентських виборів 1998 року, унаслідок непогодженості позицій і програвшу на виборах президентських, українські ліві стали основними програвшими.

Проте й у становищі меншості ми, комуністи, продовжували боротьбу. Лише завдяки своєму авторитетові і діяльній роз'яснювальній роботі Компартії вдалося уникнути остаточного сповзання України до авторитарного режиму. Завдяки нашій чіткій і принциповій позиції результати ініційованого режимом референдуму 2000 року про внесення поправок до Конституції так і не були імплементовані.

Водночас Кучма почав готувати собі наступника. На цю роль визна-

рез «CSFB (Cyprus)» у ПУМБ, повернулися на депозит у НБУ (зараховані двічі для обману МВФ).

Один день Ющенко чомусь очолював Раду акціонерів «Першого інвестиційного банку», потім цю посаду зайняв Гетьман. Основними акціонерами банку були брат Ющенка, дочка Гетьмана, їхні колеги і бізнес-партнери. Банк було створено для не зовсім вигідних Україні операцій по облігаціях внутрішньої державної позики з «Мерріл Лінч». Окрім того, ціла низка операцій із розміщення валютних резервів у кіпрському офшорі «CSFB (Cyprus)» були ризикованими або збитковими.

Не дивно, що діяльність Ющенка на посаді Прем'єр-міністра загострила суперечності між різними олігархічними угрупованнями. Активна приватизація державної власності в інтересах свого бізнес-оточення, переспрямування бюджетних грошових потоків і державних преференцій, спроба переробити енергетичні схеми призвели до конфлікту бізнес-партнерів Ющенка та їх іноземних контрагентів з вітчизняними фінансово-промисловими групами.

Розв'язка у протистоянні представників великого капіталу сталася внаслідок «касетного скандалу», що спалахнув, коли режим Кучми, котрий здавався стійким, похитнувся. У цей критичний для режиму період серед олігархів загострилася боротьба за лідерство і реальну владу, що вислизала від Президента. Прем'єр Ющенко, котрий мав статус «наступника» Президента, намагався максимально підтримати його в іміджевому плані і форсувати реалізацію сценарію передачі влади.

Однак олігархічні групи з бізнес-оточення Ющенка, котрі представляли переважно спекулятивний, посередницький і фінансовий капітал,

мовано олігархічний тріумвірат Волков—Пінчук—Медведчук, який став опорою Кучми під час другого терміну його президентства.

У період «касетного скандалу» ми, комуністи, як послідовні противники політики Кучми пішли на співробітництво з іншими опозиційними силами. КПУ висунула низку демократичних завдань і програмних вимог, здійснити які комуністи розраховували разом із представниками інших опозиційних сил.

Зокрема, передбачалося:

- проведення дострокових виборів Президента;
- проведення політичної реформи, спрямованої на створення парламентсько-президентської республіки;
- ухвалення пропорційної виборчої системи;
- поліпшення соціального захисту трудящих.

Комуністи разом з іншими партіями взяли найактивнішу участь в організації і проведенні акцій і мітингів протесту, що проходили під гаслом «Україна без Кучми». У парламенті фракція КПУ координувала свої дії з іншими фракціями і групами. З'явилася надія, що загальними зусиллями вдасться скинути антинародний режим.

Але політична боротьба 2001—2002 років показала, що так звана «демократична» опозиція у своїх діях переслідує зовсім інші цілі. Використовуючи ситуацію, що склалася, лідери правоопозиційних політичних партій намагалися, імітуючи боротьбу, спрямувати свої сили на придбання й акумуляцію особистих політичних дивидендів.

Як показали подальші події, їхньою основною метою було будь-якими шляхами забезпечити форсовану реалізацію сценарію «наступник» й організувати передачу політичної влади від Кучми Ющенку. Коли стало очевидно, що «добровільної» передачі влади не станеться, а реалізація сценарію «наступник» відкладається, команда Ющенка відмовилася від активної боротьби і почала підготовку до довготривалої схеми, розрахованої на президентські вибори 2004 року.

Ніяких спільних програмних вимог і позицій права опозиція і не думала виконувати. Саме тому комуністам довелося відмовитися від подальшої співпраці з ними.

На мій погляд, головним підсумком «касетного скандалу» стало те, що його розвиток сформував твердий ґрунт для здійснення змови Кучми та Ющенка. ПЕГ, котрі формально програли конкуренцію, на чолі з Ющенком перейшли в опозицію й розгорнули активну діяльність на базі партій правого політичного спектра. Однак вони не позбавилися підтримки Кучми. Сценарій «наступник» почав поетапно реалізовуватися. Ющенко був виведений з-під удару суспільної критики і став уособленням «ефективного прем'єра» і «борця з олігархами».

Надалі цей образ активно розкручувався під час виборчих кампаній 2002—2004. Основний розрахунок робився на перемогу на парламентських виборах 2002 року і використання парламенту як трампліна для наступної участі у президентській кампанії 2004 року.

Важливо відзначити, що сформоване праве угруповання ні за своїм соціально-класовим характером, ні світоглядно, ні ідеологічно не було альтернативою олігархічному тріумвіратові. Завдання зміни політичної і соціально-економічної моделі, а також характеру соціально-економічних відносин ним навіть не ставилося.

За своїм соціально-класовим характером праве угруповання представляло практично ідентичну чинному режимові суспільно-політичну силу. На той час в її середовищі вже з'явилися політики-бізнесмени, які швидко збагатилися, — Мартиненко, Жванія, Червоненко та інші, що робили ставку на перемогу у 2004 році свого кандидата.

Правлячий тріумвірат прийняв правила гри цього правого угруповання й почав активно відтворювати

біполярну політичну картину: «стабільна і прогнозована влада» проти «непрогнозованих реваншистів», «центристи» проти «праворадикалів». Така ситуація була вигідна й оточенню Ющенка, адже інформаційна кампанія, що розгорнулася, представляла їх як єдину альтернативу режиму.

В умовах наростання соціально-економічних суперечностей в українському суспільстві олігархату необхідно було тільки одне — консервація старої системи. Тільки це давало йому шанс на виживання як соціальному класу. Тому навіть гострі внутрішньокласові суперечності могли стати поштовхом до переоблаштування держави.

Єдино можливий вихід із ситуації кримінально-олігархічний режим вбачав у масштабній змові всіх суб'єктів системи. Його учасниками стали представники конкуруючих фінансових груп, наймані політики і корумпована бюрократія. Мета змови очевидна — косметична зміна політичного фасаду влади за непорушності економічного панування. Тому замість глибокої реформи всього державного механізму правлячі кола вирішили втягнути країну у брудну політичну інтригу, що розгорнулася на відрізку 2002—2004 років.

Як ми, комуністи, вже не раз казали, парламентські вибори 2002 року були за своєю суттю далеко не демократичними. Мали місце масові фальсифікації, до того ж і з боку провладних сил, і з боку правого угруповання. Практикою роботи олігархічних націонал-демократичних партій став прямий підкуп виборців під час голосування в мажоритарних округах, залюквання і фізична розправа над членами територіальних і дільничних виборчих комісій та інші серйозні порушення.

Але навіть у таких умовах комуністам удалося показати на парламентських виборах гідний результат. За наших кандидатів проголосували 5 178 074 особи (19,98 відсотка), що разом з мажоритарними округами забезпечило КПУ 64 депутатські мандати.

І на цих виборах перед лицем небезпеки значного зниження політичного впливу лівих Мороз зволів не йти на зближення з КПУ, продовжуючи дотримуватися лінії співробітництва і підлабузництва з правлячою олігархічною групою.

За підсумками парламентських виборів було сформовано керовану «більшість», кістяк якої становили контрольовані олігархи політичних проектів та окремих груп (в основі партій: «Регіони України» — «донецькі», «Трудова Україна» — «дніпропетровські», СДПУ(о) — «київські»).

Політико-економічні групи отримали у своє безпосереднє розпорядження владні важелі, а їх представники посіли провідні посади в системі центральної державної влади, а також отримали можливість активної кадрової політики на регіональному рівні.

Уперше в сфері переділу опинилися і керівні позиції силових структур (міліція, податкова адміністрація, служба безпеки, митна служба), що призвело до радикального послаблення власне бюрократичного класу, його повного переходу на утримання ПЕГ.

Отже, приватизацію держави було завершено. Державна бюрократія з «політичного даху» для бізнесу остаточно перетворилася на інструмент виконання волі олігархів.

У політичному і соціально-економічному плані у другий період президентства Кучми в країні була створена система кримінального олігархічного капіталізму. Її основна характеристика — монопольний контроль великого капіталу над різними секторами національної економіки і державних органів.

До 2004 року родиною, фаворитами і найближчими чиновниками з оточення Президента Кучми в народі України було вкрадено практично

всі стратегічні економічні об'єкти — велети металургії, підприємства хімічної промисловості і машинобудування, величезні земельні угіддя. За п'ять років держава і громадяни позбавилися 78 відсотків своєї власності. Велика буржуазія почала освоювати надприбутки від монопольного контролю та експлуатації продуктивних сил суспільства.

Олігархат розпочав легалізацію своїх майнових придбань і конвертацію політичного впливу в реальні економічні придбання (див. табл.).

Унаслідок цього не держава, а тінові верховоди бізнесу почали встановлювати правила економічного розвитку. Інтереси великого олігархату цілком підмінили собою зовнішню і внутрішню політику держави.

Під інтереси олігархів писалися урядові програми, встановлювалися норми податків та езуїтські прожиткові мінімуми. Такі поняття, як соціальний захист робітників та службовців, економічні інтереси трудящих узагалі були викреслені із практики державного управління. Соціальна диференціація ставала дедалі відчутніша. Інфляція пожирала всі тяжкою працею зароблені доходи. Грубо зневажалися конституційні права громадян. Поширювалися соціальні хвороби — наркоманія, алкоголізм, вулична злочинність, проституція, торгівля людьми.

Ось у таких умовах влада і народ підійшли до початку кампанії з виборів Президента 2004 року.

На жаль, підготовка і проведення президентських виборів 2004 року виправдали найгірші прогнози комуністів. Події розгорталися за апробованим сценарієм протистояння чинної олігархічної влади і так званої націонал-демократичної право-буржуазної «опозиції». На базі СДПУ(о) і Партії регіонів було сформовано провладний блок, на базі «Нашої України» — опозиційний блок під Ющенка. Практично всі вагомі політичні гравці почали визначатися стосовно цих двох політичних конгломератів.

У цій ситуації ми, комуністи, виявилися реальною «третьою силою», котра пропонувала суспільству альтернативну ідейну та економічну програмну базу. Виступаючи з позицій неприйняття не окремим суб'єктів державної влади, а сформованої політичної та економічної системи загалом, Компартія виявилася єдиним супротивником й опонентом і старої влади, і «демократичної опозиції».

А влада, котру роздирають внутрішні суперечності, тривалий час не могла визначитися із наступником. Навіть після призначення в листопаді 2002 року Прем'єр-міністром Януковича це питання не вирішувалося. В умовах політичної і персональної невизначеності влада змушена була піти на низку демократичних перетворень. У такий спосіб прокумівський олігархат сподівався завоювати підтримку виборців на Сході і Півдні країни.

Важливо відзначити, що більшість із них було запозичено з політичного «кошика» КПУ, тобто ті питання і законопроекти, які висувалися комуністами ще в 1995—1999 роках, зненацька знайшли своє відображення в пакеті «нових» законодавчих ініціатив влади в 2003—2004 роках. Зокрема:

- перехід на пропорційну систему виборів;
- внесення змін до Конституції;
- перехід до парламентсько-президентської форми правління тощо.

Ось чому ці ініціативи підтримали комуністи, тому що, по суті, були їхнім баченням державного устрою.

Показове відношення до цих змін з боку представників «Нашої України» й особисто Ющенка. Під будь-якими приводами вони ухилилися від голосування за зміну владної

системи і перерозподіл повноважень між її галузями, сподіваючись після перемоги на президентських виборах свого кандидата зібрати «рясні жнива» політичних посад та економічних преференцій.

Після провалу з вини правих у квітні 2004 року голосування стосовно конституційної реформи влада була змушена негайно висунути зі свого середовища «наступника». Не дивно, що найбільш «послідовним політиком» і «продовжувачем реформ Кучми» став Прем'єр-міністр Янукович. Цей крок панівного олігархату було одразу взято в роботу політтехнологічною командою Ющенка. З цього моменту виборча кампанія перетворилася з політичної на чисто пропагандистську.

Увага громадськості постійно акцентувалася на тому, що єдиними «прохідними кандидатами» є лише Янукович та Ющенко. Рейтинги інших політичних лідерів, і насамперед кандидата-комуніста, постійно штучно занижувалися. Тобто було досягнуто ефекту орієнтації електорату на лідерів, зручних великому капіталові.

Тож, незважаючи на гостру боротьбу між олігархічними кланами, передвиборна кампанія 2004 року не виходила за рамки заздалегідь погодженого сценарію. Завдання захисту інтересів громадян, переоблаштованості української держави й демонстрації капіталістичної моделі олігархічними кандидатами навіть не ставилося.

У період президентської кампанії 2004 року обидва конкуруючі олігархічні угруповання скористалися вже відпрацьованою технологією маніпулювання суспільною думкою. Одного разу ставши на шлях обману і фальсифікацій, режим уже не міг з нього зійти.

Отже, замість боротьби за свої права й інтереси, за підвищення рівня життя, населення виявилось втягненим у змагання за те, яка з двох буржуазно-олігархічних груп — східна або західна — переможе. Пріоритетність соціального статусу і класових інтересів для трудящих підмінювалася надуманою пріоритетністю регіональної та етнокультурної ідентифікації.

Відносна успішність нав'язування таких політичних сценаріїв почасти пояснюється тим, що переважна частина населення свої надії на поліпшення життя пов'язувала не з боротьбою за свої права, а з патерналистською політикою держави.

Олігархічні партії й політики (і провладні, і правоопозиційні) у своїх передвиборних програмах стали експлуатувати ідеї «соціально орієнтованої ринкової економіки», «народного» і «державного капіталізму», спекулювати на тему соціальної відповідальності бізнесу. З'явилися міфи про «месію», котрий піклуватиметься про простий народ, апеляції до «сильної руки». Тим самим фундаментальні ідеї соціальної держави підмінялися еклектичним соціальним популізмом.

Основна маса громадян, що втомилася від десятилітнього правління Кучми і яка розглядає Януковича як його прямого спадкоємця, у кінцевому підсумку стала пов'язувати реалізацію своїх сподівань саме з приходом до влади Ющенка як альтернативи режиму.

Сьогодні можна констатувати, що між революційними сподіваннями і вимогами, що йшли знизу, і тим, що відбулося в листопаді-грудні 2004 року, — величезний розрив. Тоді, як обдурені в черговий раз люди мітингували на Майдані, за закритими дверима, у присутності лише іноземних посередників, фактично відбулася чергова змова еліт. В обмін на персональні гарантії недоторканності Кучмі та його родині відбулася передача влади Ющенкові та його команді. Як і в 1994 році, сценарій «наступник» було реалізовано.

Петро СИМОНЕНКО, керівник депутатської фракції комуністів

Жевахова гора на окраїні Одеси — космодром прибульців?

■ ПАРАЛЕЛЬНИЙ СВІТ

Жевахова гора, що здибилася на окраїні Одеси, — міська визначна пам'ятка, куди не пролягають екскурсійні маршрути. Одесити намагаються своєю дорогою обходити гору, що має дурну славу місця, де відбуваються таємничі, найчастіше небезпечні для життя людей події.

Назвою єдина в Одесі гірська ділянка зобов'язана княгині Катерині Жеваховій, у володіннях якої і розташовувалася гора. Тут є одне із найдавніших поселень людей на території України. У 60-ті роки археологи активно проводили на схилах, на вершині гори розкопки. А потім зненацька всі наукові роботи було згорнуто.

Чому? Пояснень учені не дали, але одесити впевнені, що причиною цього стали таємничі, непоясненні явища, що відбувалися на горі та в її околицях радіусом до ста кілометрів.

Ось одне з них. Про нього розповідає Василь Єрмаков, який мешкає біля підніжжя гори у приватному будинку:

— Рік тому вночі приспичило за потребою, а зручності в нас на вулиці. Зробив свої справи, стою на ганку. І раптом просто над горою побачив величезну яскраво-червону сяючу кулю. Від неї виходило світіння. Таке враження було, що ракета готується до старту. А потім куля рвонула вгору і зникла у ночі. Думав, що привиділося мені зі сну.

Сусіди, яким розповів про вогненну кулю, сказали, що їм такі картинки вже зустрічалися — вони бачили якісь літаючі предмети, від яких виходило ніби сметанне світло.

Справжня «класична літаюча тарілка»

Олександр Федоров, співробітник судноплавної компанії «Укрферрі» розповідав мені, що особисто спостерігав класичну літаючу тарілку.

Ось його розповідь: «Я зненацька побачив на відстані приблизно 2—3 кілометри гроно яскравих куль, що висіли в повітрі. Пам'ятаю, ще майнула думка, що прикордонники, напевно, освітлювальну шоглу встановили. Придивившись, побачив, що знижується справжнісінька класична літаюча тарілка.

Незабаром НЛО сховався за деревами, мабуть, приземлився. Розповів про побачене дружині, вона не повірила. І раптом під час нашої розмови НЛО на наших очах випливає з-за гори, піднімається на висоту 300—400 метрів і зависає за 50 метрів від нас. Об'єкт жовто-золотавого кольору був схожий на перевернуту супову тарілку, приблизно метрів 15 у діаметрі. По всьому периметру тарілки — великі ілюмінатори, однак крізь них нічого не було видно.

Щоб опинитися під днищем тарілки, мені треба було пройти метрів тридцять. Я фізично відчув величезне нездоланне бажання піти до неї і навіть зробив кілька кроків. Дружина схопила мене за руку і стала вмовляти не робити дурниць, силоміць затигла мене до будинку.

Хвилин за п'ять НЛО, повільно знижуючись, полетів далі і, ймовірно, неподалік приземлився. Тайкома від дружини я здійснив туди похід. І побачив, як на тлі таємничого світіння пересуваються високі, метрів 3—4, прозорі, начебто виткані із фосфоресціюючого газу людські фігури. До них я підійти не ризикнув».

Історій про незнайомі літаючі непізнані об'єкти одесити, що живуть у районі Жевахової гори, розповідають безліч. Щоб перевірити їх, автор цих рядків вирушив у таємниче місце.

Неподалік від гори автомобіль зненацька заглож — зникли показання приладів, вийшов з ладу бортовий комп'ютер. Довелось штовхати авто метрів сто, і раптом, немов за командою, зненацька, двигун завівся.

Невисока, метрів 70 заввишки, трапецієподібна гора, густо заросла зеленню, крізь яку було видно діри, звідки починалися підземні ходи катакомб, що пронизали Жевахову гору. Піднімаюся стежиною наверх. Нічого надприродного і незвичайного не спостерігаю.

А ось одеські уфологи, котрі декілька разів організовували експедиції на Жевахову гору, дотримуються прямо протилежної думки. Запрошені до експедиції екстрасенси стверджують, що вони відчують на горі присутність якогось потужного випромінювання незрозумілої природи, котре спрямоване строго вгору і випускається якимсь таємним джерелом, закладеним десь у глибині гори. Ймовірно, що в її надрах розміщено штучний маяк для інопланетних кораблів. А одеські геофізики, котрі вивчали її, дійшли думки, що Жевахова гора є геодинамічною зоною. Тобто вона, по суті, — космодром підскоку для кораблів інопланетян. Химерно звучить. А от що з цього приводу кажуть учені.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.
На знімках: Жевахова гора; Василь Єрмаков.
Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Коментар фахівця

Микола КОШКІН, заступник директора з наукової роботи НДІ «Астрономічна обсерваторія» Одеського національного університету, кандидат фізико-математичних наук:

— Я досліджую космічні об'єкти вже 29 років. У космосі їх сьогодні літає десятки тисяч — штучних супутників землі. За весь час моєї роботи жодного разу ні мені, ні моїм колегам не вдалося

спостерігати НЛО. Але це абсолютно не означає, що вони не існують.

Що стосується Жевахової гори, то вона цілком може виявитися в аномальній зоні, і ймовірно, що там можуть спостерігатися візуально непізнані літаючі об'єкти, котрі не спостерігаються в радіодіапазоні.

Колишній директор нашої астрономічної обсерваторії Юрій Олександрович Медведєв в останні роки свого життя серйозно займався проблемою НЛО. За його спостереженнями, саме Жевахова гора є концентрованим місцем спостереження непояснених із сучасних наукових точок зору явищ — від літаючих тарілок до появи інопланетян.

До речі

За кількістю загадкових самогубств, за кількістю людей, що втратили розум, район Жевахової гори посідає перше місце в Одесі. Усі вони — самогубці й ті, хто з'їхав з глузду, — спілкувалися, за їхніми словами, з представниками неземних цивілізацій.

■ КРИМІНАЛ

«Наркобабця» торгувала дозами з балкона четвертого поверху

Говорити про вік жінки, якщо їй уже не 18, вважається непристойним. Але обнародувати вік головної «героїні» публікації доведеться. Йтиметься про торгівлю наркотиками, точніше, про 79-літню (!) представницю цього бізнесу.

— Ще на початку року пенсіонерку притягували до кримінальної відповідальності за збереження наркотичних речовин, — розповів начальник відділення з боротьби з незаконним обігом наркотиків Будьонівського райвідділу міліції Донецька Володимир Жирков, — але це її не зупинило. Навіть маючи статус підсудної (справа вже перебувала на розгляді в суді), вона постачала наркоманам зілля. Торгівля йшла за відпрацьованою схемою. Безпосередньо з квартири товар відпускався тільки особливо наближеним клієнтам. З іншими домовлялися по телефону, і в призначений час з балкона четвертого поверху, на якому розташована квартира наркозбувачки, спускали мотузку, до неї «стражденні» внизу прив'язували гроші. Їх піднімали наверх і за допомогою тієї самої мотузки спускали шприц з оплаченою дозою.

Відстеживши усі ланки ланцюга, співробітникам розшуку вдалося задокументувати не лише збереження, а й кілька фактів збуту наркотичних речовин, хоча фігурантка усяляко це заперечувала. Маючи багатий досвід спілкування з оперативниками, «наркобабця» під час обшуку в її квартирі спробувала позбутися доказів і вихлюпнула «ширу»(так наркомани називають опій), що зберігалася у пластиковій пляшечці, прямо на співробітників міліції. «Маневр» пройшов не дуже вдало, і у флаконі залишилося 15 мілілітрів рідини, згодом визначеної експертами як «опій ацетилований».

Як пояснює пенсіонерка, торгувати наркотою вона почала для того, щоб допомогти внучці — наркоманці з великим стажем, добова доза якої становить 10 «кубів», а це 200 гривень щодня. До того ж у внучки, яка ніде не працює, є 15-літній син, котрий уже приохотився до наркотиків. Не дивно, адже доступ до них практично вільний, плюс перед очима приклад матері. Стосовно неї, до речі, теж порушено кримінальну справу за незаконне виробництво, збереження і збут наркотичних речовин. І це буде не перша її судимість. У минулому жінка двічі потрапляла під амністію: брали до уваги наявність у неї малолітньої дитини. Але, як показав час, вплив матері на хлопчика виявився аж ніяк не позитивним.

Рішення у кримінальних справах прийматиме суд. Звичайно, елементарна гуманність вимагає поблагливості до віку старшої з обвинувачуваних. Та чи важливий він тим, хто на іншому боці барикад? Тим, у чій родини саме з допомогою цієї «наркобабці» прийшло страшне горе з назвою «наркоманія».

Марина ГОЛДИНСЬКА,
прес-служба Донецького міськуправління міліції.

«Укргазбанк»: від центру до околиць

■ ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Для курортного Скадовська відкриття відділення «Укргазбанку» стало помітною подією. Це містечко — перше на Чорноморському узбережжі, куди «дісталася» солідна банківська структура. І переконливим фактом її стабільності й надійності виступило, безумовно, те, що це відкриття збіглося ще з однією датою — днем народження самого банку. 13 років — вік, що переконує: сумніви зникають, банки залишаються!

Такого висновку дійшли всі, хто зібрався на презентацію. А найбільше тут було тих, хто вже став клієнтом цієї установи і для кожен здобуток в житті банку — наче власне свято.

— Обрав «Укргазбанк» тільки-но він відкрився і не шкодую, бо це — надійність, упевненість і, головне, що тут завжди можна вирішити всі питання стосовно взаємовигідного співробітництва, — ділиться враженнями Станіслав Гаврюшин, котрий приїхав із Херсона спеціально, щоб привітати свого фінансового «покровителя» з непересічною подією.

Сьогодні «Укргазбанк» — одна з тих фінансових структур, що найбільш динамічно розвиваються, а за рейтингом він входить у двадцятку найбільших банків України. «Укргазбанк» — це два десятки філій в обласних центрах, 80 відділень та понад сотня точок продажу банківського продукту. За п'ять місяців поточного року фінансовий результат банку становив понад 9 мільйонів гривень. Його активи, що на перше січня налічували 20387,3 мільйона гривень, протягом першого півріччя зросли на 11,5 відсотка. А

кредитно-інвестиційний портфель «потягнув» на 1717,6 мільйона гривень.

Два роки минуло, як регіональне відділення столичної установи розпочало свою роботу в Херсоні.

— Сьогодні регіональна установа, очолювана Валерієм Степановим високо оцінена центральним керівництвом, — зазначив, перерізаючи святкову стрічку, начальник мережі продаж ВАТ АБ «Укргазбанк» Олег Бігун. — Усі поставлені завдання виконуються згідно з планами. Тут високий рівень послуг, високопрофесійні кадри, а головного бухгалтера Херсонської філії за результатами роботи в 2005 році визнано кращим у своїй професійній номінації по ВАТ АБ «Укргазбанк».

Справді, обласний заклад не підводить «своїх». Херсонський «Укргазбанк» — установа, що гідно посіла місце в банківській системі області.

— Наш «козир», — зазначає керуючий Херсонською філією «Укргазбанку» Валерій Степанов, — запропонувати клієнту умови, котрі його цілком

влаштовують. Спектр наших програм здатний задовольнити кожного, хто звернеться до нас. Ми готові розробити нову програму, якщо цього потребуватиме попит споживача послуг. Передусім даємо клієнту змогу зберегти найцінніший капітал — час. А це вкрай важливо й актуально. Наші програми розраховані на різні рівні і юридичних, і фізичних осіб. «Гнучкість рішень!» — ось принцип, що сповідує банк.

Отож курортний Скадовськ відтепер має можливість скористатися послугами надійного партнера в особі «Укргазбанку». А оскільки місцевий бізнес — це надання послуг відпочивальникам, то ті, хто їх надає, мають змогу забезпечити діяльність своєї справи: отримати кредит на розвиток під-

приємства, розробити спільно з банком систему пільгових послуг для своїх співробітників. Істотною деталлю є, звичайно, така послуга, як надання кредиту на житло та комерційну нерухомість — у місті ця проблема досить актуальна.

Скористатися послугами «Укргазбанку» незабаром зможуть мешканці й інших міст області — найближчим часом його відділення «газуватимуть» у Каховці, Новотроїцьку, Генічеську.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон—Скадовськ.

На знімку: «Квіти — для надійного партнера!»: клієнт «Укргазбанку» Станіслав Гаврюшин (ліворуч) та директор Херсонської філії Валерій Степанов під час відкриття відділення у Скадовську.

Фото автора.

І порадить, і розсудить, і допоможе

■ ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ!

У Чернечину я їхав з приємною місією: вручити одному з передплатників—переможців розіграшу нашої газети виграш у 1000 гривень. Їхав і гадки не мав, що стріну просту, скромну й водночас непересічну своєю добротою, людяністю і беззавідною немолодістю жінку.

Попри свій вік, Марія Степанівна Заїка в Чернечині людина шанована. Двері її невеличкої квартири від рання й до ночі завжди настійно відчинені для добрих людей. Одні приходять поплакатися, другі поділитися навіть мікроскопічною радістю, треті — по пораду і досвід. І Марія всіх вислухає, щось порадить, для кожного знайде добре слово. А ввечері, коли впрорано всі хатні справи, сусіди сходяться до неї на політичний лікнеп, передусім почути й неспішно обміркувати останні перипетії політичного і соціального життя України. І перепадає тоді нашим керманічам по перше число. Лікнеп, зрозуміло, провадить Марія. Зрештою, інакше й бути не може. Вона бере своєю виваженістю, ерудицією, розсудливістю і тактом. Пам'ять у неї — молоді позаздрять. З невимусовною легкістю переповідає до найменших подробиць події піввікової давнини. А мова, дарма, що за плечима неповна семирічка, — образна, соковита й постійно пересипана жартами-примовками. Я навіть заочно остерігся б потрапити їй на язик. А ще пані Марія — жін-

Марина Степанівна з онукою Анжелою

ка моторна, немов сімнадцятика. Менше години гостював у неї, а вона і чай заварила, і тричі у погріб спустилася, щоб вшанувати гостя холодним могом, варенням, грибочками...

— Звідки стільки енергії? — на півслові перехоплює мене запитання господаря. — Либонь надолужую згаяне в молоді роки...

Доля в Марії Заїки, як, зрештою, і всього довоєнного

покоління, тяжка: колективізація, германізація, сталінізація і, нарешті, «повна» демократизація...

Від першої смертельної напасті, яка спровокувала голодомор і безжально викосила мільйони українців, їхню родину врятувало диво. «Це був промисел Божий», — переконана Марія Степанівна, адже за півроку до його початку батьки переїхали на Донбас. На «новобудову» соціалізму доїхали за дві доби. Звідти — у люту стужу 42-го — обморозжені й напівживі добиралися до Осоївки майже всю зиму. Поки відігрівалися та відідалися в рідній домівці, доля в особі німецького жандарма

знову покликала в дорогу: в неповні 16, немов теличку на налігачі «заарканули» — на розбудову рейху. Тож своє повноліття «святкувала» під стук вагонних коліс у німецькому пересувному «телятнику», який майже цілий місяць туркотів на одну з тамтешніх оборонних фабрик під Кельном. Німецький «рай» майже на три роки «ошасливив» українську невілницю 16-го-

динним робочим днем і дворазовою баландою. Від неминучої смерті 18-річну сумчанку, яка важила заледве 37 кілограмів, у березні 45-го врятували армії союзників. За другим, після повернення з Німеччини, почалося третє «пришестя»: праця до сьомого поту на сталінських «ударних» новобудовах у Пермській та Кемеровській областях, де зводила шахти та прокладала залізницю в сибірських болотах. На Сумщину повернулася через 20 повоєнних років з двома синами — 17-річним Віктором і 11-річним Валерієм. Їх батько відмовився переїжджати в Україну, тож ставила дітей на ноги самостійно. Робота — не кожен віл витримає: працювала обпалювальником вапняного каменю на Грязнянському цукрокомбінаті, щодня вручну «перелопачуючи» по 10—12 тонн каміння. Недоїдала, недосипала. І таки вивела синів у люди. Старший — юрист, молодший — водій-професіонал.

Загалом, пані Марія заробила майже 46 років трудового стажу. Роботу полишила тільки у 68-річному віці, коли у двері постукало останнє «пришестя» — демократизація. Відтоді відстежує її, чи то вихилиси, чи то хмільні зигзаги з натури, порівнюючи власну оцінку подій з аналізом реалій, які висвітлюються на шпальтах «Голосу України».

— Отак уже 15 років живемо в унісон і доповнюємо одне одного, — лукаво посміхається Марія Степанівна. — Зреш-

тою, розбіжностей у поглядах на ситуацію практично не буває. Швидше, тому, що «Голос України» чи не єдина незаангажована українська газета, яка чорне називає чорним, а на біле каже біле. Взяти хоча б нинішній парламент. Близько чотирьох місяців товкли воду в ступі. А тим часом намагались якомога міцніше і спритніше прибрати до рук отой владний товкак. Народ давно допетрав, що політикам він потрібен тільки перед виборами. Раніше половина населення Чернечини і майже ще стільки ж людей з навколишніх сіл працювали на Грязнянському цукрозаводі, який гримів на всю Європу. А де він зараз? Порізали на металобрухт. Молодь у пошуках роботи тікає з сіл світ за очі, а ті, кому не пощастило, день і ніч заливають «радість буття» оковитою...

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Післямова. 16 липня Марія Степанівна Заїка, скромна жінка-трудівниця, якій за життя довелося пережити аж цілих чотири епохальні «пришестя», святкувала свій 80-й рік народження. Найпочеснішими гостями на святі були два сини, які приїхали на мамин день народження з чотирма онуками. Вони й були найбільшою радістю для пані Марії.

Редакція «Голосу України» від щирого серця вітає Вас, Маріє Степанівно, з ювілеєм і зичить міцного здоров'я і довгих літ життя. Низький уклін Вам від всіх «голосуукраїнців».

Мітла Черновецького

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Запитання киянину: хочете жити в Лондоні? Чи в Токіо і Нью-Йорку? А ви і живете! У рейтингу найдорожчих міст світу наша столиця цього року сягнула з 54-го на 21-ше місце. За прогнозами фахівців, десь через кілька років ввійдемо в першу десятку, в якій нині вищезазначені мегаполіси.

І це із середньою зарплатою киян менш як 300 євро! З неї вони платять за новими, підвищеними тарифами за електроенергію, газ, зв'язок, за проїзд. Подорожчав хліб, збільшиться під кінець року плата за квартиру, воду, опалення і вкотре газ, електроенергію. Про плату, що підскочила, за паркування, послуги таксі то-що — промовчу. Чи таке ще буде.

Погодьмося: дорожнеча і дюжина гострих проблем б'ють по іміджу міської влади, але робити її у всьому козлом відпущення грішно.

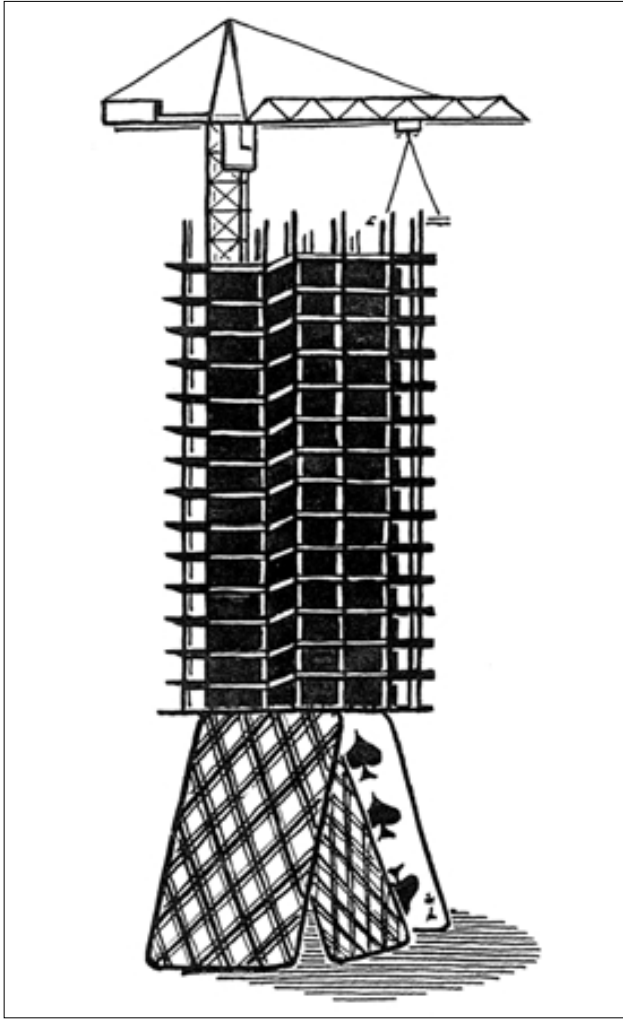
У спадщину Леонідові Черновецькому дісталися не тільки крісло градоначальника, а і блиск та убогість міста, яке претендує на європейський рівень. До честі голови і його команди, вони дистанціювалися від нескромних гучних реляцій попередників про чарівний Київград. Ну, де вже йому, погодьтеся, до Токіо і Лондона! Зближує хіба що дорожнеча. Визнавши це, правителям тепер легше помітити колоди у власному оці, простіше організувати служби-«врачеватели» на їх видалення.

...Переглядаючи «досьє» Леоніда Михайловича за останні півроку, шукав відповідь на єдине запитання: що з обіцяного зроблено? А чому б і не порівняти, якщо хочеш зайвий раз переконатися, що язик без кісток.

Чи важко було, приміром, заявити, що жоден керівник району не залишиться біля керма? Маємо двох старих глав у Святошинському і Солом'янському. А «нові» не з тих же коридорів влади? Змирився голова і з присутністю в міськдержадміністрації замів Фоменка і Голиці, про роботу яких він так різко відгукувався, зайнявши київський престол.

Чи складно обіцяти розв'язати квартирну проблему? Але поки що навіть земля не виділяється для будівництва будинків. А ті кілька десятків ордерів, виданих на зустрічах з виборцями на сходах «мерії» — це чи не знущання над 140 тисячами черговиків і тисячами ошуканих інвесторів?

Так, повернув на вулиці евакуатори, зупинив будівництво одного офісу в центрі, пішов з відкритою мітлою на «одноруких банди-

Мал. Василія ФІЛЬОРКА.

тів», оголосив війну міцним напоям у «мерії». Зумів «засвітити» проблеми комунального господарства (ліфти, туалети, метро, сміття), висловив готов-

ність попрацювати двірником, вийшов до багатотисячної юрби із запитанням «Чого изволите-с?».

Громадянам біля міськдержадміністрації це спо-

добалося, а Черновецького кілька виходів у народ, мабуть, втомили. Тому і переніс прийоми ближче до місця проживання тих, хто б'є чолом. До райдержадміністрацій, тобто, і їхніх служб, на які, власне, і скаржаться кияни.

Мітла помітно стерлася і після декількох прямих телеефірів засідань колегії КДМА по п'ятницях. На «допити» із пристрасно запрошувалися працівники ЖЕКів, медпрацівники. Після цього, до слова, платники податків почали сміливіше ходити і спілкуватися з начальниками служб і їхніми безмежно знахабнілими «царьками» на місцях. А все тому, вважають обивателі, що градоначальник на тих зустрічах не церемонився з бюрократами. І словом, і тоном давав зрозуміти, що не дозволить, як обіцяв, простих людей ображати. Пізніше, щоправда, Леонід Михайлович каявся у тому, що іноді буває різкий і кричить на людей. Але приходив новий день, він зустрічався з підлеглими і...

«Кожен чиновник, який кривдить знедоланого, пенсіонера, інваліда чи дитину, має сидіти у в'язниці» (із передвиборної агітації Леоніда Черновецького). Звучить? Як і заклик «Бандитам — тюрми!». Чи здійснено — ось у чому питання. І мова не про 100 днів і навіть чотири роки володарювання. Бог дозволяє підняти стільки, скільки піднімеш...

Перевірка чиновників на детекторі брехні набагато реальніша, ніж забез-

печення киян житлом і виплата компенсації бідним у розмірі 50 гривень. Ах, де ті, хто пройшов тестування?

Проїхатися в метро чи автобусі — вже давно не подвиг (згадайте походи в театр, катання на ковзанах і конях міністрів і леді Ю). Але якщо кожен начальник починатиме робочий день із відвідування ввіреного йому «двору» — це вчинок.

Полковник Євген Ковналець, увійшовши зі стрільцями в післяреволюційний Київ, як комендант, одразу розпорядився протягом доби змінити вивіски на українські...

Можна зробити як один з міських голів: сесії проводив на ... смітнику.

Леонід Михайлович, вважаю, почав правильно, оголосивши ревізію всьому міському господарству і пообіцявши в принципових питаннях радитися з громадськістю. Чи не стомляться руки у членів нової команди, озброєної мітлою змін? Немаловажно, як реагуватимуть «батьки» міста на цунамі подорожчання, яке загрожує накрити столицю наприкінці року.

До слова, не можна не вітати ініціативу градоначальника створити тимчасову комісію з обстеження небезпечних споруд Київської ГЕС, прискорити реконструкцію Бортницької станції аерації та впорядкувати роботу столичних ринків. Глас народу, так би мовити, було почуто.

Завжди б так.

Іван ІЛЛЯШ.

Отруїти друга за 30 срібняків

Коли викраденого знайшли працівники міліції, його життя ще відраховувало дорожочинні хвилини. До лікарні Старобешівського району (Донецька область) капітан Михайлов заносив потерпілого на руках: у того відмовили ноги, зір, слух. Медики сказали, що якщо їхнього пацієнта знайшли на чверть години пізніше, він би не вижив...

Цей злочин дивує зухвалістю, жорстокістю й нелогічністю. Всі учасники подій добре один одного знають і не один рік підтримують дружні стосунки. Підприємець зі Старобешівського, що має в центрі району кафе, завжди радо приймав хлопців з Донецька. Четвірка приятелів, серед них — працівники спецпідрозділів та учасник воєнних дій у Чечні, частенько навідувались до Петра, щоб погомоніти, поїсти, добре провести час. І йому начебто вигідна була ця дружба: мало хто посміє рекетувати при таких друзях.

Як розповів начальник слідчого відділення Старобешівського райвідділу міліції Федір Гриппа, лідера цієї компанії (назвамо його Андрієм), що стала злочинною, в останні півроку мучила нав'язлива ідея: істотніше пожитися за рахунок підприємця. Те, що з Петром зв'язували давні гарні стосунки, що Петро не раз безкорисливо допомагав йому грошима, не стало перешкодою на шляху задуманого.

Перший тривожний дзвінок пролунав у березні. Тоді Андрій зі своїми приятелями приїхав до Петра й зажадав 10 тисяч доларів, при цьому погрожував, що зробить його дітей наркоманами — а в того їх троє. Але підприємець не сприйняв приїзд усерйоз, списавши все на наркотичний стан, в якому перебували прибулі.

Мовляв, проспляться — і все буде, як і раніше. Однак дружині про неприємний візит розповів.

Розв'язка настанала наприкінці травня. Увечері Петро з дружиною Іриною та іншими знайомими був у своєму кафе. Сюди ж заявилися двоє з цієї самої четвірки, викликали хазяїна закладу на вулицю, а там, особливо не церемонячись, заштовхали в машину й вивезли в посадку. Головною вимогою, звичайно, були гроші. Однак навіть тут Петро не думав, що його життю щось серйозно загрожує. Але двоє фізично добре розвинутих ескекуторів заламали йому руки,

міліції Романові Михайлову. Той разом з начальником відділу карного розшуку Олександром Гнедовим перебував за межами району, але офіцери відразу поспішили в Старобешів. Ірину посадили в машину і, хоч була ніч, почали об'їжджати ставки, посадки, околиці. Усю дорогу не переставали дзвонити на мобільні телефони четвірки лиходіїв, і тільки через деякий час один з них відгукнувся.

Михайлов назвав свою посаду і попередив, що коли з викраденим що-небудь станеться, то зловмисникам не минути кари. Йому нічого не відповіли. А через якийсь час подзвонили і повідомили, в якій саме посадці перебуває підприємець, і сказали, що він сильно п'яний. Потерпілого знайшли на дорозі, що йде уз-

третю добу Петро вийшов з коматозного стану.

Підполковник Гриппа повідомив, що на сьогодні затримано тільки двоє зі зловмисників, у тому числі й ватажок групи. З огляду на фізичну підготовку підозрюваних, затримували їх з допомогою бійців спецпідрозділу «Беркут».

З обранням запобіжного заходу виникла деяка затримка. Старобешівський районний суд, незважаючи на тяжкість скоєного злочину й зухвалу поведінку підслідних, не бачив підстав приймати рішення про взяття їх під варту. Андрія заарештували з допомогою прокурора тільки з третьої спроби. До того ж під час обшуку за місцем його проживання в присутності понятих було виявлено піквілогама висушеного канабісу (конопель) і патрони до пістолетів Макарова й ТТ. Сьогодні йому пред'явлено звинувачення в скоєнні розбійного нападу (у посадці вони забрали в потерпілого 13 тисяч гривень), вимаганні, хуліганстві, незаконному зберіганні наркотичних засобів і боеприпасів.

Аналогічна історія і з його подільником. Днями той самий суд відпустив його на підписку про невиїзд, але відразу його затримали працівники міліції, пред'явивши звинувачення в незаконному введенні в організм людини психotropних речовин, що заподіяли потерпілому тяжке тілесне uszkodження.

Ірина ГРИНОВЕЦЬКА, Дмитро ЛЮБЧЕНКО (Центр із зв'язків з громадськістю УМВС України в Донецькій області).

Перший тривожний дзвінок пролунав у березні. Тоді Андрій зі своїми приятелями приїхав до Петра й зажадав 10 тисяч доларів, при цьому погрожував, що зробить його дітей наркоманами — а в того їх троє.

третій вставив у рот ліжку, і Андрій почав уливати в жертву самогон, попередньо вкинувши в пляшку 20 розтертих таблеток, які, за висновком токсикологічної експертизи, могли бути похідними амфетаміну чи метамфетаміну. Загроза життю жертви була реальною.

А в цей час дружина Петра забила тривогу. Ірина пам'ятала про березневий випадок, тому подзвонила заступникові начальника карного розшуку місцевої

довж зазначеної посадки. У нього була неадекватна поведінка і страшні галюцинації.

Через двадцять хвилин машина оперативників була біля лікарні, однак Петро не міг пересуватися самостійно. Капітан міліції Михайлов у приймальне відділення вніс його на руках. Хоч які зусилля докладали лікарі, до ранку пацієнтові краще не стало, і санітарною авіацією його доставили в Донецьк. Тільки на

Браталися колишні вороги

65-ту річницю битви під райцентром Липовець, що на Вінниччині, місцеві ветерани відзначили спільно з делегацією із Словаччини.

У липні 1941-го словацька механізована бригада, що діяла у складі німецьких військ, підійшла до невеликого містечка. Саме тут, стверджують історики, частина словацьких воїнів готова була перейти на бік слов'янських братів. Але щось не склалося, і бригада потрапила під обстріл радянських військ, які захищали місто, а також фашистів, які дізналися про намір ненадійних союзників.

Більше ста словацьких бійців загинули під Липовцем. Тоді ж, у 1941-му, на місці битви словаки спорудили монумент пам'яті. Він зберігся до нашого часу. Десять років тому біля нього відбувся символічний акт примирення — словацькі й українські ветерани війни подали один одному руки. Нині гості вручили відзнаки тим трудовим колективам і окремим липівчанам, які беруть активну участь у збереженні пам'яті про загиблих.

За словами заступника голови облради Віктора Вікалюка, досягнуто попередні домовленості про налагодження побратимських стосунків між Вінниччиною і одним з регіонів Словаччини.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Болгарія готова ділитися досвідом

У ці дні Народні збори Болгарії працюють у напруженому режимі. Народні представники навіть не пішли у відпустку, щоб устигнути до вересня розглянути і схвалити важливі законопроекти. Саме їх наявність і чинність дадуть змогу Європейській комісії, яка робитиме моніторингову доповідь для Європарламенту, вирішити, готова чи ні Болгарія до вступу в ЄС 1 січня 2007 року.

Навіть переважність роботою не завадила Голові Народних зборів РБ Георгію Пиринському та голові депутатської групи парламенту у зв'язках з Україною Петеру Димитрову зустрітися з Послом України у Болгарії Юрієм Рилачем. Керівник болгарського парламенту привітав українського дипломата з отриманням високої нагороди Республіки Болгарія — ордена «Мадарський вершник» I ступеня, який йому вручив президент цієї країни.

У ході бесіди Георгій Пиринський розповів про ті вимоги, які висунув Євросоюз щодо змін законодавства країни. Особливо це стосується реформування судової системи, взаємодієносин у землеробстві. Особливий наголос було зроблено на зростанні товарообороту між двома країнами, на посиленні контакту між оборонними відомствами України і Болгарії.

Голова болгарського парламенту висловив сподівання, що до кінця 2006 року Україна набуде членства в СОТ. Голова Народних зборів Болгарії також підтвердив свій намір відвідати Україну з офіційним візитом до кінця цього року. Він переконаний, що це допоможе налагодити міцні зв'язки з новим керівництвом Верховної Ради.

Олександр БІЛИК, власний кореспондент Укрінформу в Болгарії (спеціально для «Голосу України»).

Триває I всеукраїнський конкурс оригінальної радіоп'єси, що проводиться Національною радіокомпанією України

■ ФЕСТИВАЛІ

Мандруючи на схід

У Каневі на фестивалі «Фарботони» виступила магічна німецька піаністка Фредеріка Ріхтер.

В останньому романі Юрія Андруховича «Дванадцять обручів» є симпатичний персонаж — австріяк Карл-Йозеф Цумбруннен, прах якого безжалісний письменник розвіяв у Карпатах. Чомусь, коли потрапляє на очі гарний іноземець, який трохи розгубленим і короткозорим, але щирим поглядом вдивляється в Україну і душі її мешканців, здається, що то Цумбруннен повертається до нас...

Коли бачиш німецьку піаністку Фредеріку Ріхтер, думається саме про це. До подвояної піаністичності свого прізвища та ім'я вона ставить спокійно — каже, що в ній більше не від Фредеріка Шопена із Святославом Ріхтером, а, як у всіх нормальних людей, від тата з мамою (на фортепіано вона, шоправда, почала грати з семи років). Як солістка і камерний виконавець згодом стала переможницею відомих національних конкурсів і вже зіграла не одну сотню своїх клавирабендів. У житті Фредеріка більш за все любить, звісно, музику, дітей (у Музичному коледжі в Дармштадті вона має репутацію найкращого вчителя) та Схід.

Предметне знайомство німкені з нашої країною відбулося на ужгородському конкурсі юних талантів «Срібний дзвін». Там вона й познайомилася зі справжньою таємничою особистістю: з композитором Іваном Івановичем Тараненком, який і запросив піаністку до своїх володинь, до Канева, духовної столиці України. І не на якусь там підозрілу акцію «герої бізнесу — героям культури», справжній, восьмий, фестиваль сучасної та академічної музики «Фарботони» та Другий конкурс молодих піаністів і композиторів. Тобто не «по-детські» серйозний композитор, генеральний директор фестивалю Тараненко й німецька піаністка Ріхтер робили одну дуже серйозну й відповідальну справу: тримали на своїх плечах форум, без якого на нашій карті зникло б одне з й без того небагатьох місць, де ще дбають про маленьких музикантів.

До речі, в солідному журі Фредеріка була, мабуть, найпалкішою і найвідповідальнішою членкинею. Захоплено підіймалася на Тарасову гору, в музеї Аркадія Гайдара щиро цікавилася, хто такий був той письменник, книги якого «научать тебе чесно жити». Питала, чому у викарбованому на стіні фойє Будинку культури тексті Державного гімну України за підписом Івана Плюща пан голова в першому ж такті пропустив ноту фа другої октави? На загдку про себе пані Фредеріка лишила концерт німецької музики, що пройшов на канівських «Фарботонах» у рамках акції «Музичні паралелі: Україна—Німеччина». Почала з сонати Альбана Берга, одного з класиків ново-віденської школи, написаної композитором, мабуть, у той час, коли він подумки прощався з епохою романтизму і тому із ввічливості дотримувався тут тональної системи (що не завадило йому в подальшому використовувати матеріал сонати в своїх пізніх, куди модерністичніших творах). У грі піаністки це пережиття естетичного зламу і передбачення нових історичних горизонтів з якоюсь щемливою природністю весь час збігалися в єдиному кордоцентричному напрямку. В диакуватих «Нічних звуках» композитора Майєрінга Фредеріка майстерно довела свою універсальну обізнаність із технологічними вивертами та рафінованою образністю опусів своїх колег-сучасників (піаністка, до речі, неодноразово брала участь у концертах всевітньо відомих дармштадтських «Днів нової музики»). На коду був збережений нинішній німецький класик Гельмут Лахенман, в семи частинах «Дитячої гри» якого марширують (кожен на свій божевільний лад) хмари, тіні, дзвони, гойдалки, п'яний китаєць, маленький Ганс і навіть двічі японська іграшка на ім'я Ікіко. Сам композитор, кажуть, такою провокуючою стилістикою зовсім не мав на меті поповнити дитячий репертуар, а просто хотів висловити свій погляд на світосприйняття дитини. Прослухавши виконання цього твору пані Ріхтер, не можна було не прийти до одного висновку: якби його автор при написанні був знайомий з нашою піаністкою, він, певно, багато в чому міг би з нею порадитись.

Роман ВОРОНИЧ-ЮСИПЕЙ.

■ ВИСТАВКА

«Єдина, вільна, кольорова»

Таку назву має виставка живописних робіт, яка відкрилася у виставковому залі Запорізької організації Національної спілки художників України. На ній представлено 50 картин і малюнків засуджених, котрі відбувають покарання у місцях позбавлення волі.

У тематичному плані це в основному пейзажі та копії ікон архістратига Михаїла. Незважаючи на любительський рівень, є досить виразні роботи. Характерно, що на всіх пейзажах переважають світлі кольори, а зображення неба домінує над зображенням землі. Більшість представлених робіт виконана простою технікою живопису, наближеною до народної картинки. Це й зрозуміло, адже писати з натури самодіяльні художники не мають змоги.

Кілька кращих робіт, котрі експонуються у виставковому залі, будуть представлені на всеукраїнський конкурс живопису серед засуджених «Єдина, вільна, кольорова», присвячений 15-й річниці державної незалежності України.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область

Вчора в Українському домі презентовано проект «Книжки незалежного 15-річчя, які вплинули на український світ». Ініціатор проекту — редактор часопису «Книжник-review» Костянтин РОДИК

Дідько в старій печі

Гастрольний сезон у Львові розпочав Варшавський театр «Рампа», показавши на сцені театру ім. М. Заньковецької «Дами і гусари» класика польської драматургії Олександра Фредра в режисурі Мацея Войтишка з музикою Єжи Дереля.

З «Дами і гусарами» у театру ім. Заньковецької пов'язана своя історія. Постановка Збігнева Хшановського 30 років тому здобула величезну популярність у Львові, але життя її закінчилося несприятливо. Хоч ця комедія жодним чином не стосувалася політики, виставу вилучили з репертуару за розпорядженням обкому КПУ в зв'язку з виступами польської «Солідарності».

Тож першими глядачами, які з'явилися на варшавські «Дами і гусари», були актори-заныковчани: Борис Мірус (Майор), Богдан Козак та Євген Федорченко (обидва Едмунди), Юрій Брилинський (Капелан), Петро Бенюк (Гжегож), Алла Корнієнко (Диндаль-

Вистава театру «Рампа» (Варшава).

ловічому квінтетові та емоційному об'єднанню сцени й зали.

Хто бачив, одразу згадав ганок, заплетений багряними лозами, зворушливо провінційну балюстраду на його східцях, блиск розшитих ментиків та «Ідемо на

лаха Майор під шаленим тиском доброзичливості й сестринської любові. У трактуванні Бориса Міруса це був симпатичний добряк, який вже знайшов рівновагу між різноманітними військовими труднощами та обмеженнями (без любовних) життєвими радощами і приховував це зі зворушливим дитячим лукавством. Тим смішнішими були його спроби врятуватися від одруження з вісімнадцятирічною. Після всіх випробувань, коли голова вже йшла обертом, поява суперника в особі молодого Едмунда руйнувала для нього найголовніше — віру в святу чоловічу дружбу. І ця думка проходила крізь усі чоловічі образи, збагачуючи їх.

Обравши головним об'єктом жартів еротичу, гості отримали можливість розставляти наголоси напряму, але це й змусило їх шукати гумору лише в заданому напрямі — й тим обмежило. Войцеха Висоцького (Майор), Мечислава Моранського (Ротмістр), Роберта Ковальського (Рембо), Тадеуша Вошинського (Гжегож), хоч двоє останніх, за п'єсою, старі гусари — всіх об'єднує та утримує в дистанціюванні від жінок аж ніяк не вік, бо вони стрункі, запальні й треновані. Це, швидше, — кураж чоловічого братства. Навіть Пйотр Фурман (Капелан) наділяє свого героя рисами, які не залишають сумніву, що служить Богові саме в гусарському полку, і

нічого лихого в його трактуванні немає.

Інша річ — сцена зятятого парубка Ротмістра зі «старою панною» Анелею. У львів'ян Богдана Ступки та Катерини Хом'як це був двобій ідей. Войовничий патріархат зазнав поразки від записної «синьої панчохи». Глядач стежив, як жінка-невдаха стає королевою, гарцює в сідлі, під яким, хто хоче, може побачити й білого коня.

У спостереженні за варшав'янами теж переохлопало дух. Від того, що одяг і відверті мізансцени Анелі закінчаться раніше, ніж текст діалогу! Всі розуміли, що двоє талановитих акторів потрапили в пастку, і щиро бажали їм порятунку.

Та хоч би що діялося, любовним центром залишаються Едмунд і Зося. Якщо їх взаємини подавалися Богданом Козаком і Ларисою Кадировою опоеизовано, сентиментально, але з лагідною іронією, то в Конрада Маршалка й Домініки Лакомської — гра з відкритим вогнем. Їх взаємна гарячка загрожує запалити куліси, залишається найкращим, серед смачних і не дуже, жартів вистави, характеризує молоду пару персонажів і акторів, збираючи й надаючи змісту всьому, що відбувається.

Завдяки цьому публіка розходилася приємно схвильованою: хто шукав подібного, хто — відмінного, хто — просто тишився. І без сумніву, це був головний сенс творчої співпраці, обмінів виставами двох колективів — театру ім. М. Заньковецької і театру «Рампа».

Мірослава ОВЕРЧУК.

Львів.

Фото Тараса ВАЛЬКА.

Ротмістр — Богдан Ступка, Анеля — Тамара Колесник.

ська), Катерина Хом'як (Анеля), Олександра Гуменецька (Юзя), Галина Давидова (Фрузя) та майже увесь творчий і художньо-технічний склад.

Як з'ясувалося, ту давню виставу й той інцидент у місті пам'ятають і досі. Фойє та зала гомоніли українською й польською мовами, загальне зацікавлення було очевидним, а порівняльне сприйняття — неминучим.

Завіса відкрилася разом із пострілом, від якого розлетілася на друзки статуетка Амура. У спідньому, не скуті мундирами й жіночою присутністю, гусари салютували ранковій, власній незалежності та омріяним мисливським втіхам — експозиція завдала настрою і ритму гарному чо-

лові, товаришу мій...» — з гусарським вишклом заньковчанської компанії...

З перших сцен обидві вистави виразно домовлялися з глядачем про жанр: варшав'яни — про гострий, майже гротесковий, тон гумору, львів'яни — про ліричне замилювання своїми героями навіть у недоліках, навіть у безглуздіх ситуаціях.

Увесь склад варшавських «Дам і гусарів» є молодшим від колишнього заньковчанського. Це істотно зміщує акценти в трактуванні конфлікту й стосунках персонажів.

«Сивина — в бороду, а біс — в ребро» польською звучить «У старій печі дідько палить» — формули однаково іронічні й близькі до ситуації, в яку потрапив бід-

Тарас у Гуляйполі

Маловідомі сторінки біографії Шевченка

Великий поет у зрілому віці часто подорожував по рідній землі. Із Петербурга, куди його завіз поміщик Енгельгардт у 1830 році, він тричі приїздив в Україну — у 1843—44, 1845—47 та 1859 роках. Усього, за підрахунками шевченкознавців, Тарас відвідав понад 130 населених пунктів (російські, польські, білоруські міста та ті, в яких він відбував солдатчину, до уваги не беремо). Найпершу свою подорож малий Тарас здійснив у 1824 році у міста й села сучасної Кіровоградщини. В їх числі Гуляйполе (пізніше Златопіль, тепер входить до складу Новомиргорода).

Читаємо Шевченкову повість «Наймичка». «Во времена самой нежной моей юности... я чумаковал тогда с покойным отцом. Выезжали мы из Гуляйполя». Далі згадуються Дев'ята Рота, Дідова балка, Єлисавет, Новомиргород, Грузівка. Усі ці населені пункти нині — на території Кіровоградської області. А Дев'ята Рота — то село Панчеве. Характерно, що Гуляйполе Шевченко згадував і в драмі «Назар Стодоля».

Випадок неординарний. Багато населених пунктів, у яких Тарас побував, він у своїх творах не згадує, про деякі пише здебільшого раз. Двічі населені пункти згадуються вкрай рідко. Здається, Гуляйполе звичайне провінційне містечко. Але ж відклалося воно чомусь у його пам'яті на все життя.

Кіровоградські краєзнавці давно вивчають подробиці поїздки малого Тараса в степи над Інгулом. Багато зусиль до вивчення питання доклали краєзнавці Іван Бойко та Іван Проценко, письменник Володимир Кобзар. З подачі І. Бойка з'явилися у «Шевченківському словнику» повідомлення про Гуляйполе, Єлисаветград, Новомиргород. Не випадково область було включено до числа тих, що називаються Шевченковим краєм.

Та до останнього часу було багато білих плям (іх чимало взагалі у біографії Шевченка, особливо в дитинстві, юності) у тій поїздки поета з чумаками. Приміром, Шевченко пише, що йому тоді було 13 літ. Але ж батько Тарасів помер, коли йому було одинадцять. Ми дослідили й довели: Тарас із чумаками подорожував у вересні 1824 року.

Найскладніше було визначити маршрут поїздки, бо за

майже два століття ландшафт краю дуже змінився, позаорювано шляхи, якими їздили чумаки. Тут на допомогу прийшли місцеві жителі, серед яких топонімічні назви передаються з покоління в покоління. Жителька Веселівки О. В. Лисенко (1919 року народження) розповідала, що село їхнє колись мало назву Сагайдакове. За п'ять кілометрів від нього була Дідова балка, яку згадує Шевченко. Яка краса там була! — казала бабуса. Стояли столітні осоки, і верби, була криниця з джерельною водою. Тут ще в роки дитинства О. Лисенко, люди, їдучи з базару, зупинялися, напували коней, відпочивали самі. Вся та краса тепер зникла, залита водоймищем.

Отже, час поїздки чумаків з малим Тарасом і маршрут визначено. Але це ще не все. У ході пошукових робіт розкрито факт, який, на нашу думку, дещо розширить наші знання біографії Шевченка. Адже для нас дорога кожна мить його нелегкого життя. А коли йдеться про близьких поетові людей?

...Звернімося знову до повісті «Наймичка». Виїздили з Гуляйполя, пише Тарас. Чому? Адже Шевченки жили у Кирилівці. Шлях мав би звідти починатися. Та ні — з Гуляйполя! Воно, як і Кирилівка, відносилося до Звенигородського повіту. Відстань між обома населеними пунктами становила до 60 верст.

Згадуваний уже новомиргородський краєзнавець Іван Бойко ще в середині 70-х років минулого століття досліджував архіви Златопільського повітового дворянського (або міністерського) училища. Його свого часу закінчили товариші Шевченка по Кирило-Мефодіївському товариству Олександр Тулуб та Дмитро Пильчиков. Серед документів

Іван Кіндратович знайшов дуже пошкоджений портрет гуляйпільського поміщика М. Лопухіна. На ньому пошуківця знайшов напис, який свідчив, що цей портрет подавав Лопухін у викладач училища Станіслав Димовський. Краєзнавець заходився збирати дані на цю людину. Так він вийшов на сина Станіслава Івана (Яна). У «Шевченківському словнику» сказано про Димовського: «Димовський Ян Станіславович (р. н. невід. — п. 1860) — управитель кирилівського маєтку П. Енгельгардта. Шевченко деякий час був у Д. за хлопчика до послуг, аж поки його не взяли до двору пана. У поета залишилися про Д. добрі згадки, він листувався з ним, але ці листи до нас не дійшли. Д. згадується в листах поета до брата Микити (15.11.1839 і 2.03.1840)».

Окрилений відкриттям, Іван Бойко підготував матеріал, в основу якого поклав Тарасові листи, опубліковані в шостому томі Повного видання творів Тараса Шевченка у 1961 році. Але краєзнавчу розвідку київські наукові видання друкувати відмовилися. Бо оті два листи поета до брата Микити, в яких згадується Димовський, не вписувалися в доленосні рішення КПРС щодо братерської дружби народів СРСР.

Ось уривок з листа, посланого братові 2 березня 1840 року: «...Скажи Іванові Федорці, нехай він до мене напише письмо окремо — та тільки не по-московському, а то і чита-

ти не буду». І далі: «Письмо, котре найдеш у моєму письмі запечатане, оддай Івану Станіславичу Димовському і поклонись йому од мене та попроси, щоб і він написав до мене. Він знає, де я живу». В іншому листі: «Як тільки получиш моє письмо, зараз пиши до мене та поклонися Івану Станіславичу Димовському».

Щоб не допустити до читача цю «крамолу», шеститомник у бібліотеках перенесли в запасники. Натомість терміново випустили п'яти-томник, куди вказані листи не включили.

Словом, краєзнавча розвідка І. Бойка припала пилом, а з його смертю взагалі зникла. Довелося доводити розпочату

Оглядаючи маєтки, заїхав Потьомкін і в Гуляйполі; євреї піднесли йому в дарунок бочонок червінців. Потьомкін сказав: «Це не Гуляйполе, а Золоте Поле!» Відтоді називають Гуляйполе Златополем.

Іваном Кіндратовичем справу до кінця автору цих рядків.

Отже, про Димовського. Рік його народження встановити не вдалося, а місце, ймовірно, Гуляйполе. Небіж Шевченка Петро (син Микити) стверджує, що Іван Димовський «був добрий чоловік», від нього Тарас здобув «перші початки елементарної науки». Можна припустити, що Димовський допомагав хлопцеві доповнити свою освіту через батька в Гуляйполі. Це він, гадає дослідник П. Зайцев, по-

радив Енгельгардту вчити Тараса на «кімнатного художника».

Таке місце в житті Тараса посідає мало кому відоме містечко Гуляйполе. Його на карті України не існує з 1787 року. Гучної слави зазнало інше Гуляйполе, що в сучасній Запорізькій області. Заснували його в 1785 році переселенці із Гуляйполя на Висі, які залишили рідні місця у зв'язку з переведенням містечка у військовий поселення. Оце нове, запорізьке, Гуляйполе в 1917-1920 роках стало столицею махновської вольниці.

А старе Гуляйполе з 1787 року перейшло у власність князя Потьомкіна. За спогадами шевченкового побратима Олександра Тулуба, який вчився і працював у Гуляйполі, тут були маєтності князів Любомирських. Коли при імператриці Єлизаветі почали заселяти прибузькі степи і було закладено Єлисаветград, князі Любомирські побудували по дорозі в Новоросію корчму, названу згодом Гуляйполем. Поруч почали селитися євреї, що сподівалися на прибуток від великої дороги. Коли князь Потьомкін-Таврійський став начальником Новоросійського краю, він виміняв свої білоруські маєтки на всі володіння Любомирських на Україні. Оглядаючи маєтки, заїхав він і в Гуляйполі; євреї піднесли йому в дарунок бочонок червінців. Потьомкін сказав: «Це не Гуляйполе, а Золоте Поле!» Відтоді називають Гуляйполе Златополем. Втім, народ зберігає в розмовах першу назву.

Коли місто відвідував Шевченко, Златопіль був значним економічним і культурним центром степової України. Тут жило до десяти тисяч мешканців (у Новомиргороді, Єлисаветграді — близько п'яти тисяч у кожному), діяли три тютюнові фабрики, костюль, синагога, чоловіча та жіноча гімназія, міністерське (дворянське) училище. Щороку проводилося два ярмарки.

Багато води сплигло у Висі з тих часів, коли на її берегах виникло місто Гуляйполе. Місто, яке увічнив у своїх творах Тарас Шевченко. Місто, де жив один з найкращих друзів і наставників Кобзаря — Іван Станіславович Димовський.

Юрій МАТІВОС, краєзнавець.

Кіровоградська область.

Великі з чималими помилками

Книжка «100 знаменитих письменників», яка вийшла в Харкові у видавництві «Фоліо» (2003 рік), містить короткі життєписи видатних письменників XIX і XX сторіч.

Повідомляю авторів та керівників проекту Д. Таболкіну (якщо він цього не знає): у проектних організаціях головний інженер проекту повністю відповідає за об'єкт, проект якого виконують під його керівництвом. У кошторисі закладають суму на авторський нагляд у розмірі 0,2 відсотка від вартості будівельно-монтажних робіт. За об'єкт відповідають і проєктанти, і будівельники. І якщо будинок завалиться, то винних знаходять. А хто у видавництві «Фоліо» відповідає за випуск книг? Судячи з помилок — ніхто!

Беремо лише одного письменника, згаданого в книзі. Це Іван Сергійович Тургенев. Сказано, що народився Тургенев 28.10 (9.11) 1818 р., помер 22.08 (3.09) 1883 р. А на стор. 401 читачам повідомляється геть інше: 9.11.1812—22.08.1883. Дата народження знаменитого письменника — за григоріанським календарем (9.11, тобто 9 листопада), а дата смерті — за юліанським (22.08, тобто 22 серпня), але ж народився Тургенев у 1818 р., а не в 1812. На цьому «витівки» не скінчилися. На стор.

404 написано: «У 1952 п. Тургенєву довелося пережити арешт і заслання до Спаського-Лутовинова». Дату народження Тургенєва вказано з помилкою в 6 років, а арешт і заслан-

ня — в 100 років! Одним махом горе-автори перенесли його в сталінську епоху!

Йдемо далі. У лауреата Нобелівської премії (1905 р.) Генріка Сенкевича день народження 5.05.1846 р., а в книжці — 7.05.1846 р. Марк Твен помер 21.04.1910 р., а в книжці — 24.04.1910 р.

Цікаво, що на стор. 159 написано: «...Дюма ставився до своїх читачів з великою повагою, він дорожив їхньою думкою і любов'ю».

Так то — Дюма, а не автори цієї книжки! Якби вони зазирали в якесь довідкове видання, то побачили б, що Олександр Дюма-батько помер 5.12.1870 р., а не 6.12.1870 р., як зазначено в книжці на стор. 159 і 163.

У 2004 р. книжку було видано повторно — з тими самими ляпами, без жодного виправлення...

Читач знайде в книзі біографії письменників не дуже відомих, а такі знаменитості, як Володимир Даль, Максим Горький, Михайло Шолохов (двічі Герой Соцпраці, Нобелівський лауреат), до видання не увійшли. Не згадано в книжці ані Сервантеса, ані Шекспіра. І — жодного українського письменника. А видавництво розташоване у Харкові, у колишній столиці України...

Микола БУКАТИЙ.

Історія Вітчизни в одній картині

Івано-франківський художник Роман Бончук створює найбільшу в Україні та світі картину на історичну тему. Розміри її 30х5 метрів. За словами художника, він хоче на одному полотні намалювати всю історію України. Загалом на полотні буде понад три тисячі історичних постатей — відомі вчителі, письменники, політики, спортсмени, актори, співаки, вояки УПА, ветерани Другої світової війни. Картина буде динамічною. Одні сцени змінюватимуть інші, ніби перегортася ілюстровані сторінки біографії нашого народу. Роман переконаний, що такий «музей України в одній картині» привабить до міста туристів. Та й уроки історії можна проводити біля цієї картини. Уже два місяці Роман трудиться в автомобільному ангарі в Богородчанах, бо не так легко підшукати для величезного полотна приміщення. Усе, що треба для картини, хлопець купив за свої гроші. Спонсорів шукає лиш для закупівлі фарби, її треба кількасот літрів.

Художнику 25 років. Закінчив Інститут мистецтв Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника — як дизайнер. У 18 років влаштував першу персональну виставку. Він любить масштаб: у холі обласного муздрамтеатру можна побачити його величезну картину, яка теж присвячена українській історії, зокрема, на ній зображені сучасні події й політики. Свою нову картину Роман Бончук планує виставляти в алеї міського парку імені Шевченка та на великих площах у інших містах. Можливо, вона потрапить до Книги рекордів Гіннеса. Принаймні полотном уже зацікавилася українська комісія з рекордів.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

1) Український енергетичний консорціум продає права вимоги (борги) до наступних підприємств:

Найменування	сума боргу (грн.)
1. «Облкоопінформсервіс»	170.00
2. с. Тростянець КСП «Промінь»	1,695.46
3. с. Пирогів КСП «Пирогів»	10,500.00
4. с. Ободівка КСП «Світанок»	1,982.32
5. м. Тростянець Райспоживспілка	5,021.97
6. с. Тирлівка КСП «Обрій»	966.87
7. Виробничий комплекс м. Дунаєвці	275.18
8. КП «Новоушицький молокозавод»	13,356.80
9. Ганопіль спиртзавод	40,416.36
10. Деревообробний к-т м. Славута	879.31
11. Старокостянтинівський елеватор	4,731.99
12. Фірма «АЙС» м. Болград	3,398.65
13. Спирткомбінат м. Бар	3,636.72
14. м. Тростянець молокозавод	10,550.14
15. ЗАТ «Корні-дела-віта»	85,066.66
16. СК «Вінінтер — Гарант»	4,435.90
17. АТ Управл. будівництва ХАЕС	9,125.00
18. ТОВ ВКП «Поділляресурс»	7,779.56
19. ПП Павловська Л. Б.	2,038.54
20. ТОВ «Каскад-Інвест»	3,121.50
21. ТОВ»Імпульс-Ойл»	670,442.10
22. ПП Білик В. Б.	27,790.57
23. ПП Єфременюк О. М.	255.72
24. СП « Гуртово-роздрібне об'єднання» Немирів	2,106.50
25. ТОВ «Преса»	802.19
26. ТОВ Підприємство «Ратол»	905.22
27. ПСП «ВІТА» с. Дзвониха Тивр. р-н	1,008.00
28. СП ТОВ «Вінницька продов. група»	6,030.00
29. ПП Савчук Л. М.	100.82
30. ПП Степанищев О. О.	90.12
31. ПП Баранова Л. П.	269.82
32. ТЕХ ПД-3	2,950.00
33. ТКП «Апріс»	1,020.00
34. ПП Кізюн А. В.	51,095.80

Продаж здійснюється шляхом укладення угоди про уступку права вимоги, вартість права вимоги (боргу) та покупець визначаються комітетом кредиторів шляхом обрання найкращої пропозиції (за найвищою ціною боргу та найкоротшим терміном оплати, що пропонуються покупцем).

Пропозиції щодо купівлі вимог направляються за адресою до 02.09.2006 року: 21000, м. Вінниця, пр. Станіславського, 16 — Український енергетичний консорціум.

Ознайомлення із документами, що підтверджують борг проводиться за зазначеною вище адресою.

Довідки за тел. 8 (097) 345-84-55, (0432) 326908.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б) ухвалою № 24/449-Б від 25.07.06 року порушено провадження у справі про банкрутство ЗАТ «Ліберті Маркет», юридична адреса та реквізити: 01010, м. Київ, вул. Суворова, 4/6, поточний рахунок: № 2650703037 в АБ «АЖІО» м. Києва, код за ЄДРПОУ 24592086. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чечельницького Олександра Йосиповича (ліцензія АБ № 216931 від 04.04.2005 р.).

Вищий господарський суд України
21 квітня 2006 року
ПОВІДОМЛЕННЯ

Вищий господарський суд України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання безстроково на посаду судді господарського суду Полтавської області Коршенка Юрія Олександровича.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 01.08.2006 р. по справі № Б 24/202-06 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Товарної біржі «Біржа нерухомості «Центральна», код ЄДРПОУ 24997742, адреса: 49036, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 115, к. 62.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Леонід Григорович, т. (0562) 92-53-18, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Правління акціонерного товариства «Росичі» повідомляє про скликання загальних зборів акціонерів АТ «Росичі», які відбудуться 20 вересня 2006 року о 17:00 за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 44 (3-й поверх).

Порядок денний:

- Звіт Правління та підсумки діяльності АТ «Росичі» за 2005 рік.
- Звіт ревізійної комісії та підсумки діяльності за 2005 рік.
- Внесення змін до статуту шляхом викладення його в новій редакції.
- Вибори керівних органів товариства.
- Про обрання членів Наглядової ради.
- Зміна реєстратора та затвердження умов договору з ним.

За довідками та ознайомленням з матеріалами звертатись за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 44-а, тел.: (044) 279-63-68, відповідальна особа — Прохожаєва О. С.

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ДАТАГРУП» (ЄДРПОУ 31720260; місцезнаходження: 03005, м. Київ, вул. Смоленська, 31-33) повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів товариства, які відбудуться 21 вересня 2006 року о 10:00 за зазначеним місцезнаходженням товариства з наступним порядком денним:

- Затвердження кредитних договорів від 29.06.2006 р. №285-мв-дкб, №286-мв-дкб, договорів застави від 29.06.2006 р. №285-286-омз/cisco, №285-286-мв-омз, №285-286-мв-омз2, укладених між Товариством та АКІБ «Укрсиббанк».

Реєстрація учасників загальних зборів акціонерів здійснюватиметься 21 вересня 2006 року з 9:00 до 9:50 ранку за адресою: 03005, м. Київ, вул. Смоленська, 31-33.

Довідки за телефоном: 538-00-37.

З матеріалами, що пов'язані з порядком денним зборів, можна ознайомитись за місцезнаходженням товариства. Акціонери товариства мають право вносити свої пропозиції щодо порядку денного зборів не пізніше як за 30 днів до їх скликання. Всі пропозиції направляються у письмовому вигляді поштою за місцезнаходженням товариства.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бульв. Шевченка, 307) постановою від 20 червня 2006 року у справі № 14/5100, визнав приватне сільськогосподарське підприємство «Колос» банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру. Місцезнаходження банкрута: с. Стецівка, Звенигородського району Черкаської області, р/р 260063924 в Звенигородському відділенні АППБ «Аваль», МФО 354411, код 03792846.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Олексенко Н. В., м. Черкаси, 18008, вул. Вернігори, 17, к. 106.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Український енергетичний консорціум продає:
Цінні папери:

- Акції ЗАТ «Чорнобайм'ясо» загальним номіналом 1 553895 грн., в кількості 1 553895 шт.

Почепець визначається комітетом кредиторів шляхом обрання найкращої пропозиції (за найвищою ціною та найкоротшим терміном оплати, що пропонуються покупцем).

Пропозиції щодо купівлі направляються за адресою до 02.09.2006 року: 21000, м. Вінниця, пр. Станіславського, 16 — Український енергетичний консорціум.

Довідки за тел. 8 (097) 345-84-55, (0432) 326908.

Постановою від 31 липня 2006 року у справі №21/226-06-6875 Господарського суду Одеської області (65012, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29) відкрито ліквідаційну процедуру і визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Автобазз Одесам'ясо» (65025, м. Одеса, 19-км Старокіївського шляху, 31-А, Код ЄДРПОУ 14284811).

Ліквідатор: Лісеев Кирило Юрійович, ліцензія серія АБ №271773 від 04.04.2006 р., поштова адреса: 65111, м. Одеса, а/с 81.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування оголошення.

Українсько-німецьке товариство з обмеженою відповідальністю фірма "Себа-Електрум" (код ЄДРПОУ 22708716, 61054, м. Харків, вул. Барабашова, 6) повідомляє про припинення свого існування шляхом ліквідації згідно рішення зборів учасників (протокол зборів учасників від 31.05.06 р.), що відбулися у м. Харкові. Претензії (вимоги) кредиторів мають подаватись у письмовій формі до ліквідаційної комісії (призначена рішенням зборів учасників, згідно протоколу зборів учасників від 31.05.06 р.) за адресою: 61037, м. Харків, вул. Плеханівська, 149, протягом двох місяців з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва Господарський суд м. Києва (01103, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 28.07.2006 року № 24/442-6 товариство з обмеженою відповідальністю «МілаБудТорг» (м. Київ, вул. Костянтинівська, 37-а, код ЄДРПОУ № 32303852) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором майна ТОВ «МілаБудТорг», згідно вказаної постанови, призначено арбітражного керуючого Качкурова Фаріта Васильовича (ліцензія від 30.12.2004 № 116187, Україна, 02206, м. Київ, а/с № 169).

Ухвалою від 25.07.2006 р. Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу № Б 40/171-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Тендел» (код ЄДРПОУ 24427312, юридична адреса: 51600, Дніпропетровська область, м. Верхньодніпровськ, пр-т Леніна, буд. 19, р/р 26005108951011 в Дніпродзержинській філії КБ «ПриватБанк», МФО 305965).

Розпорядником майна призначено Заїкіну Людмилу Анатоліївну, ліцензія АА № 719775, 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 2/10.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДВАТ "Шахтобудівельне управління №3" ДП ВАТ "ДХК "Трест "Горлівськвуглебуд", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи **ДВАТ "Шахтобудівельне управління №3" ДП ВАТ "ДХК "Трест "Горлівськвуглебуд": 1.** Об'єкт незавершеного будівництва 40-квартирного десятиповерхового житлового будинку (10% готовності), який розташований за адресою: м. Горлівка, ж/м "Будівельник", секція 19в, початкова ціна продажу - **47600,00** грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 2380,00грн. **2.** Будівля трансформаторної підстанції літ. "Ж" з ганками літ. "ж", "ж1" та трансформатор ТМ 630 і автоматичний вимикач А-3792, які розташовані за адресою: м. Горлівка, вул. Колесниченка М.А., 2, початкова ціна продажу - **6212,65** грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 310,63 грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою об'єкта можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26006301660635 в Путиловському відділенні ПІБ України, МФО 334914, ОКПО 31178587, Регіональний товарний біржі "Восток". Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів до 16.00 год. 20 серпня 2006р. включно. Аукціон відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 21 серпня 2006р. у Регіональній товарній біржі "Восток" об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 27. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - **продажу з ліквідатором ДВАТ "Шахтобудівельне управління №3" ДП ВАТ "ДХК "Трест "Горлівськвуглебуд".**

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) №24/474-б від 28.07.2006 року Товариство з обмеженою відповідальністю «Промислова компанія «ТАС» (код 32254328; м. Київ, вул. Глибочицька, буд. 17) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Іваненко С. В. Претензії приймаються протягом місяця.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) №24/473-б від 28.07.2006 року Товариство з обмеженою відповідальністю «ІТО «Янтар» (код 33156848; м. Київ, вул. Блюхера, буд. 11) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Флоєра Р. П. Претензії приймаються протягом місяця.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) №24/477-б від 28.07.2006 року Товариств з обмеженою відповідальністю «Торгівельна компанія «ТАС» (код 32254312; м. Київ, вул. Глибочицька, буд. 17) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Вансовича Д. В. Претензії приймаються протягом місяця.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) № 24/472-б від 28.07.2006 року Товариство з обмеженою відповідальністю «ІТО «Говерла» (код 33350195; м. Київ, вул. Дегтярівська, буд. 31) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Чеповського В. П. Претензії приймаються протягом місяця.

Постановою Господарського суду м. Києва від 27.07.06 по справі № 15/623-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру приватного підприємства «Краса» (01021, м. Київ, вул. Грушевського, 28/2, к. 43, ЄДРПОУ 32208308, р/р 26063000101512 в ВАТ «УКТБ» м. Києва, МФО 321723).

Ліквідатором призначено Ул'янчука Юрія Анатолійовича, ліцензія АБ 116097 (м. Київ, вул. Січневого повстання, 11-а, кв. 54).

Господарським судом Донецької області, 83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157, ухвалою від 24.07.2006 р. по справі №42/129Б порушена справа про банкрутство ТОВ «Спектр» (86123, Донецька обл., м. Макіївка, вул. Тайожна, 1), п/р 26005309578001 в ДРВ КБ «Приватбанк», МФО 335496, ЄДРПОУ 30832502.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Миронову О. В. (83003, м. Донецьк, пр. Ілліча, буд. 89, ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції серії АА №630032 від 13.11.2003 р.

Претензії приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення за адресою: 83003, м. Донецьк, пр. Ілліча, 89, 8 поверх.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушив справу про банкрутство ДП «Українські мінеральні води «Трейд», м. Київ, вул. Січневого повстання, 11-А, кв. 54, код ЄДРПОУ 31751875, р/р 260073055077 в АКБ «Форум», м. Київ, МФО 322948).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого ЗОЛОТОВЕРХ ОЛЕНУ МИХАЙЛІВНУ (ліцензія Міністерства економіки серії АА №783056 від 13.04.2004 року, м. Біла Церква, 6-р 50-річчя Перемоги, 125, кв. 135, тел.: 8-067-911-66-41).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 27.07.2006 р. по справі №Б 24/196-06 приватне підприємство «Промінтер» (код ЄДРПОУ 32926728; 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Братів Трофімових, буд. 6) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражних керуючий Талан Ростислав Григорович, тел.: (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 27.07.2006 р. по справі №Б 24/195-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Хімпромтехнологія» (код ЄДРПОУ 32723985; 49064, м. Дніпропетровськ, вул. Яшина, 4) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражних керуючий Талан Ростислав Григорович, тел.: (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 27.07.2006 р. по справі №Б 24/185-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Феолент» (код ЄДРПОУ 32756408; 49064, м. Дніпропетровськ, пр. Калініна, 73) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражних керуючий Талан Ростислав Григорович, тел.: (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

6 серпня у західних областях України та на Правобережжі дощі, грози, місцями град, шквали 15—20 м/с. Температура вночі 13—18, удень 20—25 градусів. На решті території переважно без опадів. 7—8 серпня в Криму, Херсонській, Запорізькій, Дніпропетровській та східних областях очікуються окремі грозові дощі. Температура вночі 7 серпня істотно не зміниться, а 8 — дещо знизиться (крім Донецчини та Луганщини), вдень спека спаде на 3—5 градусів.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПРЕМУДРИЙ КАРАСЬ

■ КАЗКА

*Вітер робить погоду,
базіки роблять політику*

В якомусь-то Ставку раптом зникла Диктатура шук і настала Демократія карасів! Коротше, як вважають у Ставку тепер, скінчилася Щуча диктатура і почалася Карасяча демократія.

Як розуміють розумні карасі, це всього лише газетне повідомлення, яке можуть зробити тільки в'юни. Ті, які пишуть і одночасно друкують.

Так що насправді ніяка демократія карасів не з'явилася. Причому, анітрішки. Як і нікуди не поділась диктатура шук, і теж анітрішки: це було приблизно те ж, якби все ті ж картярі продовжували грати тими ж картами, але тільки в іншу гру — раніше грали в дурня на інтерес, а тепер грають в очко на гроші! І тому — Король помер, хай живе Король!

Як знають навіть карасі (причому, тим більше), кінцева стадія диктатури — закінчена сваволя, а початкова стадія демократії — започаткована анархія, а влада — вона, кінцева ж, президентська. Котра (яка) може бути навіть (тільки) у ставку. Як нашому, казковому.

Оскільки влада в нас президентська, як ми — карасі, на відміну від кандидатів у королі, яким може бути тільки один, кандидатів у президенти може бути хоч сто! Отже, будь-який карась, а премудрий — тим більше. І оскільки в одному ставку ніяк не може бути сотня премудрих, не тільки піскарів, а й навіть карасів, і хіба що дюжина, саме дюжина їх і об'явилася. Президентська дюжина — рівно тринадцять премудрих карасів, один мудріший за одного. За решту дванадцять.

Звичайно, стати президентом, як здавалося дванадцятьом з усіх тринадцяти,

можна тільки пообіцявши карасям по-відривати всім шукам голови! Саме: голови повідривати, а не — зуби повисмикати! Тому що проковтнути караса шука може навіть будучи зовсім беззубою!

От саме таку заяву і зробив один із премудрих карасів. З числа дванадцяти: шукам не тільки голови повідривати, а й кишені їм обідрати! З якими шуки можуть і подримати. Тому що, подібно до карасів, шуки теж можуть дрімати. Тому що, маючи повні кишені, вони, навіть дрімаючи, можуть мати повне черво карасів!

І раптом — вибори відбулися, а карась, який обіцяв відірвати найбільшу кількість голів, не став президентом! Як і найостанніший з числа дванадцяти, котрий обіцяв відірвати голів менше за всіх, як найбільш мудрий. З дванадцяти. Став президентом той, котрий не тільки не обіцяв відривати шукам голови, але, навпаки, дав зрозуміти шукам, що гладитиме їх по голові! Аж до хвоста.

Це було явне попрання демократії, насамперед інтересів карасів!

Однак зробити вже нічого не можна було: вибори відбулися, президент — осьдечки він!

А міг же президентом стати будь-хто з дванадцяти! І потрібно було всього лише обіцяти все. От тільки — що?! Що обіцяти?!

Зрозуміло, не відривання голів шукам, чи хоча б хвостів, і те ж кишень, а, якщо стане президентом, обіцяти, що всім стане добре! Поки що, а далі — ще краще! Дедалі краще, і краще, і краще... Тобто, кому погано — стане добре, а кому добре — стане ще краще!

Вийшло ж так тому, що навіть у найпремудрішого караса може не виявитися в наявності (у голові) всього лише однієї якоїсь звивини. Йому не відомої мудрості.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

■ «ГЕНІАЛЬНІ» ФРАЗИ

«*Це ж не просто так!
Це пов'язано з нашим
вливанням
в Оболонський процес...*»
Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

■ МІНІ-БАЙКА

Чуже щастя

«Те щастя не моїм було», —
Зітхало гірко Бите Скло...

Роман ГОЛИНСЬКИЙ.

Городок Львівської області.

■ СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Перевірено досвідом

Зазвичай чим від горілки краще, тим від неї гірше.

Із спостережень

Народ ще не весь ви-
мер, а вся народна влас-
ність вже поділена.

Де як

За один мільйон у
правових державах мі-
німум два роки дають.

Дивне перетворення

Звичайна рутинна ро-
бота політтехнологів не-
рідко обертається для
народу справжньою тра-
гедією.

Чудеса в решеті

Мільйонер може бути
високоморальною люди-
ною, але як високомо-
ральна людина могла
стати мільйонером?!

Райський куточок

Для чого бізнесмени
йдуть до парламенту? А
де ж їм ще займатися
бізнесом?

Стараються

Щоб до влади повер-
нулися кучмісти, нова
влада робить усе можли-
ве, а часом і неможливе.

Ринкова демократія

Хто раніше був продажним
депутатом, той сьогодні вже
сам кого завгодно купить.

Село та люди

У Березі Рякової Кістки коло-
радського жука не знайти вдень із

■ ДОШКА ПОШАНИ

Розумні дурні

Роман Зварич, «Наша Україна» (про відміну постано-
ви про відставку уряду Ю. Єханурова):

— Я зараз відчуваю себе дурнем. Я думаю, що так
само має почуватися кожен народний депутат, тому
що, коли він так не почуватися, то він ще дурніший...

Від чергового:

— А я думаю, щоб не відриватися від наших депута-
тів, і ми маємо відчувати себе дурнями. А той, хто по-
ки що не почуватися повним ідіотом, нехай негайно вми-
кає новини.

свічкою. А все завдяки одному
кмітливому городнику, котрий
написав у газеті, що згідно з дав-
нім маразматорським повір'ям
колорадський жук допомагає
уникнути правосуддя. Після цього
всіх жуків та їхніх личинок за каз-
ковими цінами скупили місцеві
олігархи.

Олександр ПЕРЛЮК.

Шахер-махер

Тарас Чорновіл, Партія регіонів (напередодні прийнят-
тя рішень про розпуск парламенту):

— Я не читаю Фрейда, прогнозувати, що робитиме
Ющенко, я не можу, бо для цього треба читати Фрей-
да, Мазуха і маркіза де Сада одночасно.

Від чергового:

— Не треба всіх! Прочитайте лишень Захер-Мазоха
(по-вашому Мазуха) — і ви на-
решті зрозумієте, звідки деякі
ваші прогнози... (Слово «Захер»
пишеться разом!)

Мал. Вадима СИМИНОГІ
та Василя ФЛЬОРКА.

Чергував
по
«Куреню»
Віталій
СУДДЯ.

цього

5 СЕРПНЯ

■ 1649. Розпочалася битва під Зборовом.

■ 1812. Помер Нестор Амбодик-Максимович, учений-енциклопедист. Перший вітчизняний професор акушерства.

■ 1858. Закінчено прокладання першого трансатлантичного кабеля телеграфного зв'язку між Великобританією та США.

■ 1906. Народився Василь Леонтьєв, американський економіст російського походження, Нобелівський лауреат.

■ 1940. Не стало Дмитра Яворницького, історика та письменника, автора 3-томної «Історії запорозьких козаків».

■ 1941. Початок оборони Одеси.

■ 1941. У Красному Лимані (Донецчина) народився Леонід Кизим, космонавт, двічі Герой Радянського Союзу.

Редактор номера
Віталій СУДДЯ.

Редколегія:

Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДЯ.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

► Рукописів не повертаємо.

► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

► При використанні наших публікацій посилаюся на «Голос України» обов'язково.

► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплата ціна на 2006 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн.
та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденок В. І.

(Друкарня «Нормальніе цены») 61068, м. Харків,

вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 158

ВАТ «Видавництво «Київська правда»

04136, м. Київ,

вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2859

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53,
454-81-34,
454-81-44;

телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

